

EUROPEJSKI
TRYBUNAŁ
OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie

(sporządzone zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014)

dotyczące wszelkich zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję zadań na mocy wspomnianego wyżej rozporządzenia za rok budżetowy 2019

wraz z odpowiedziami Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej
Likwidacji, Komisji i Rady

Informacje na temat sprawozdania

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijnym rozwiązaniem służącym do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji upadających banków działających w uczestniczących państwach członkowskich, a kluczową rolę w ramach mechanizmu odgrywa Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. Innymi podmiotami pełniącymi istotne funkcje są Komisja, Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada nadzoruje jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego środki mogą być wykorzystywane przy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Na Europejskim Trybunale Obrachunkowym ciąży obowiązek sporządzania co roku sprawozdania dotyczącego wszelkich powstałych zobowiązań warunkowych.

Do tej pory nie uruchomiono środków jednolitego funduszu, niemniej toczy się duża liczba postępowań sądowych związanych z pierwszym przypadkiem przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także sporów związanych z innymi decyzjami i składkami *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. W odniesieniu do roku budżetowego 2019 Jednolita Rada przedstawiła informacje na temat zobowiązań warunkowych wynikających z pewnych sporów prawnych dotyczących składek *ex ante*, ale nie wykazała żadnych takich zobowiązań w związku z decyzją o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Trybunał nie znalazł żadnych dowodów, które stałyby w sprzeczności z oceną przeprowadzoną przez Jednolitą Radę, niemniej odnotowuje, że późniejsze wyroki wydane w 2020 r. mogą mieć konsekwencje dla składek wpłacanych na rzecz jednolitego funduszu.

Spis treści

	Punkty
Streszczenie	I-IX
Wstęp	01-03
Zakres kontroli i podejście kontrolne	04-12
Zakres kontroli	04-09
Podejście kontrolne	10-12
Uwagi	13-73
Część I – Zobowiązania warunkowe Jednolitej Rady	13-64
Zobowiązania warunkowe związane z postępowaniami sądowymi wszczętymi w następstwie decyzji dotyczących przeprowadzenia lub nieprzeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	16-36
Zobowiązania warunkowe związane z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli	37-40
Zobowiązania warunkowe związane ze składkami banków na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	41-57
Zobowiązania warunkowe związane ze składkami administracyjnymi	58-60
Inne postępowania prawne i informacje dodatkowe	61-64
Część II – Zobowiązania warunkowe Komisji	65-70
Część III – Zobowiązania warunkowe Rady	71-73
Wnioski i zalecenia	74-78
Załączniki	
Załącznik I – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i dostępne środki prawne umożliwiające odwołanie się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych UE	
Załącznik II – Monitorowanie działań podjętych w związku z zaleceniami z poprzedniego roku	
Wykaz akronimów i terminów	

**Odpowiedzi Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji
i Uporządkowanej Likwidacji**

Odpowiedzi Komisji

Odpowiedzi Rady

Zespół kontrolny

Streszczenie

I Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijnym rozwiązaniem służącym do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością działających w strefie euro i uczestniczących państwach członkowskich. Kluczową rolę w ramach mechanizmu odgrywa Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, będąca organem UE z siedzibą w Brukseli. Zarządza ona jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, za pośrednictwem którego można wspierać proces restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Innymi podmiotami, które pełnią istotne funkcje w tym procesie, są Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

II Trybunał jest zobowiązany co roku przedstawić sprawozdanie dotyczące wszelkich zobowiązań Jednolitej Rady, Komisji lub Rady wynikających z wykonywania przez nie zadań dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zobowiązania warunkowe i rezerwy odzwierciedlają ryzyko finansowe, na które podmioty te są narażone. W praktyce jeśli wypływ środków nie zostanie oceniony jako mało prawdopodobny, należy wykazać dane zobowiązanie warunkowe lub przewidzieć stosowną rezerwę.

III Zgodnie ze stanem na 15 czerwca 2020 r. przed sądami UE i krajowymi toczyły się postępowania sądowe przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji (ale nie przeciwko Radzie) dotyczące wykonywanych przez te podmioty zadań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przed sądami UE toczyły się 104 postępowania dotyczące decyzji o przeprowadzeniu lub nieprzeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, siedem spraw związanych z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli oraz 23 sprawy odnoszące się do składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. Ponadto Jednolita Rada otrzymała informacje o dalszych 2 112 sprawach rozpatrywanych na szczeblu krajowym. W ramach kontroli Trybunał dokonał przeglądu próby dokumentów związanych ze sporami prowadzonymi przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji, a także próby dotyczącej postępowań toczących się na szczeblu krajowym.

IV Większość spraw toczących się na szczeblu UE odnosi się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. w 2017 r. Skarżący wnoszą o unieważnienie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wdrożonego przez Jednolitą Radę i unieważnienie decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia tego programu. Ponadto niektórzy skarżący podnieśli zarzut niezgodności z prawem w odniesieniu do odnośnych przepisów prawnych i wystąpili z roszczeniami

odszkodowawczymi wobec UE. Na szczeblu krajowym wniesiono ponad tysiąc skarg dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. Ponadto do sądów UE wniesiono łącznie trzy skargi o unieważnienie decyzji Jednolitej Rady w sprawie nieprzeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dwóch banków ABLV i banku PNB Banka.

V We wszystkich sprawach wspomnianych w pkt IV Jednolita Rada podjęła decyzję o niewykazywaniu zobowiązań warunkowych, ponieważ oceniła, że ryzyko wystąpienia tych zobowiązań jest mało prawdopodobne. Trybunał odnotowuje, że ocena spraw sądowych ma z natury rzeczy charakter subiektywny, ponieważ opiera się na opinii eksperckiej. Ponadto na obecnym etapie wynik tych postępowań sądowych trudno przewidzieć, jako że brak jest jeszcze stosownego orzecznictwa. Trybunał nie znalazł jednak żadnych dowodów, które stałyby w sprzeczności z oceną przeprowadzoną przez Jednolitą Radę.

VI Po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. Jednolita Rada przeprowadziła procedurę dotyczącą ewentualnych rekompensat dla tych akcjonariuszy i wierzycieli, którym przysługiwałyby one zgodnie z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli. W marcu 2020 r. Jednolita Rada stwierdziła, że żaden wierzyciel nie znalazłby się w lepszej sytuacji w ramach krajowego postępowania upadłościowego, i w konsekwencji zdecydowała o niewypłacie rekompensat akcjonariuszom i wierzycielom. Do sądów UE wniesiono siedem skarg dotyczących tej decyzji. Skargi te wniesiono niedługo przed podpisaniem ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego Jednolitej Rady, w związku z czym nie oceniła ona jeszcze ryzyka związanego z tymi skargami i nie wykazała odnośnych zobowiązań warunkowych.

VII Jednolita Rada pobiera składki *ex ante* na rzecz jednolitego mechanizmu za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze stanem na czerwiec 2020 r. toczyły się 23 sprawy odnoszące się do decyzji w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. Jednolita Rada wykazała zobowiązania warunkowe na kwotę 186 mln euro w związku z postępowaniami sądowymi dotyczącymi decyzji w sprawie składek *ex ante* toczącymi się na szczeblu UE i dodatkowe zobowiązania na kwotę 1 861 mln euro w związku z postępowaniami dotyczącymi powiadomień wydawanych na szczeblu krajowym. Trybunał stwierdza, że Jednolita Rada dołożyła wszelkich starań, by ocenić ryzyko związane z poszczególnymi sprawami i ujawnić odnośne zobowiązania warunkowe. Trybunał odnotowuje jednocześnie, że w niedawno wydanym wyroku Sądu, który nie jest jeszcze prawomocny, stwierdzono, że ramy prawne dotyczące składek *ex ante* są częściowo niezgodne z prawem, w związku z czym uznano, że Jednolita Rada nie była w stanie

w wystarczającym stopniu uzasadnić swojej decyzji. Ponadto w niedawno wydanych orzeczeniach stwierdzono jasno, że jedynie sądy UE są właściwe do orzekania o ważności decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante*. W związku z tym jest bardzo mało prawdopodobne, by w wyniku postępowań krajowych dotyczących składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu powstało jakiegokolwiek ryzyko.

VIII Również przeciwko Komisji toczą się przed sądami Unii postępowania dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. W ramach tych postępowań Komisja jest sama stroną pozwaną lub została pozwana wspólnie z Jednolitą Radą. Komisja nie ujawniła żadnych zobowiązań warunkowych, ponieważ oceniła, że wypływ środków w związku z tymi zobowiązaniami jest mało prawdopodobny. Trybunał nie znalazł dowodów, które stałyby w sprzeczności z tą oceną. Rada nie jest stroną w żadnych sporach prawnych w związku z wykonywanymi przez siebie zadaniami z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w związku z tym nie ujawniła żadnych zobowiązań warunkowych.

IX Trybunał stwierdza, że Jednolita Rada i Komisja dołożyły wszelkich starań, by ujawnić zobowiązania warunkowe w przypadkach, gdy było to uzasadnione. W szczególności Jednolita Rada poprawiła sposób prezentowania informacji rachunkowych związanych ze sprawami sądowymi dotyczącymi składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. Trybunał odnotowuje jednocześnie, że pewne nowe postępowania sądowe nie zostały jeszcze objęte oceną Jednolitej Rady, ponieważ zostały wszczęte dopiero w maju i czerwcu 2020 r. Zaleca w związku z tym, by te nowe postępowania, podobnie jak nowe wyroki w przedmiotowej dziedzinie zostały uwzględnione w sprawozdaniu finansowym za 2020 r. Ponieważ Trybunał wykrył, że nie wszystkie sprawy sądowe zostały ujęte w sprawozdaniu finansowym Jednolitej Rady, zaleca, by Jednolita Rada uwzględniła ponadto dostępne informacje na temat postępowań sądowych dotyczących decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które toczą się na szczeblu krajowym.

Wstęp

01 Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji utworzono rozporządzeniem (UE) nr 806/2014. Stanowi on drugi filar unii bankowej UE. Celem mechanizmu jest zarządzanie restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banków znajdujących się na progu upadłości lub zagrożonych upadłością, tak aby ograniczyć do minimum wpływ na gospodarkę realną i konieczność korzystania ze środków publicznych. Jednolita Rada jest kluczowym podmiotem w ramach wspomnianego mechanizmu i pełni funkcję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do wszystkich istotnych banków¹ oraz mniej istotnych transgranicznych grup bankowych ustanowionych w strefie euro i uczestniczących państwach członkowskich². Z dniem 1 stycznia 2015 r. Jednolita Rada stała się niezależną agencją, a od 1 stycznia 2016 r. posiada pełny zestaw uprawnień w dziedzinie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

02 W proces prowadzący do podjęcia decyzji o objęciu danego banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zaangażowane są Jednolita Rada i Komisja Europejska. Mogą uczestniczyć w nim również Europejski Bank Centralny (EBC) i Rada UE³. Pod pewnymi warunkami na potrzeby wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystać środki z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (zob. pkt 41). Jednolita Rada i jednolity fundusz są finansowane w całości przez sektor bankowy.

03 W art. 92 ust. 4 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu na Europejski Trybunał Obrachunkowy nałożono wymóg sporządzenia sprawozdania dotyczącego wszelkich zobowiązań warunkowych (dotyczących Jednolitej Rady, Rady, Komisji lub innych) wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Radę lub Komisję ich zadań na mocy tego rozporządzenia. Trybunał ma prawo zażądać od każdego z tych organów wszelkich informacji istotnych dla wykonania powierzonych mu zadań⁴.

¹ Terminem „bank” w niniejszym sprawozdaniu określa się podmioty wymienione w art. 2 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

² Wykaz banków, w stosunku do których Jednolita Rada stanowi organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, znajduje się na stronie internetowej <https://srb.europa.eu/en/content/banks-within-remit-srm-and-srb>.

³ Art. 18 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

⁴ Art. 92 ust. 8 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

Zakres kontroli i podejście kontrolne

Zakres kontroli

04 Niniejsze sprawozdanie z kontroli dotyczy wyłącznie zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Komisję i Radę zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁵, przy czym w odniesieniu do Jednolitej Rady Trybunał wzięt pod uwagę w niniejszym sprawozdaniu wszystkie ewentualne zobowiązania warunkowe. Sprawozdanie obejmuje rok budżetowy 2019. Obok zobowiązań warunkowych powstałych w trakcie 2019 r. księgowy ma obowiązek uwzględniać również wszelkie istotne informacje uzyskane do momentu opublikowania ostatecznego sprawozdania finansowego⁶. Z tego względu w celu przedstawienia prawdziwego i rzetelnego obrazu sytuacji finansowej konieczne może być wprowadzenie korekt lub ujawnienie dodatkowych informacji, przy czym mogą one obejmować dane uzyskane w ciągu 2020 r. Sprawozdania za 2019 r. zostały przedstawione:

- przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 15 czerwca 2020 r.;
- przez Komisję Europejską w dniu 18 czerwca 2020 r.;
- przez Radę Unii Europejskiej w dniu 28 maja 2020 r.

05 Trybunał skontrołował również roczne sprawozdania finansowe Komisji Europejskiej i Rady za rok budżetowy 2019⁷, a także sprawozdanie Jednolitej Rady⁸. Wyniki tych kontroli przedstawiono w innych sprawozdaniach Trybunału.

06 Zobowiązania warunkowe należy ujmować w rocznym sprawozdaniu finansowym, jak określono w unijnej regule rachunkowości nr 10, która z kolei opiera się na międzynarodowym standardzie rachunkowości sektora publicznego nr 19 – „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe” (zob. [ramka 1](#)). W skrócie,

⁵ Art. 92 ust. 4 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

⁶ Art. 98 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

⁷ Sprawozdania roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za rok budżetowy 2019.

⁸ Pkt 54 sprawozdania rocznego dotyczącego agencji UE za rok budżetowy 2019.

zobowiązania warunkowe i rezerwy odzwierciedlają ryzyko finansowe, na które narażony jest dany podmiot.

Ramka 1 – Definicja zobowiązania warunkowego

Zobowiązanie warunkowe oznacza:

możliwe zobowiązanie powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, którego istnienie potwierdzi dopiero wystąpienie lub niewystąpienie jednego lub większej liczby niepewnych przyszłych zdarzeń, nad którymi Unia Europejska nie ma pełnej kontroli;

lub bieżące zobowiązanie powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które nie jest ujmowane w sprawozdaniu finansowym, ponieważ nie jest prawdopodobne, aby w celu realizacji zobowiązania konieczny był wypływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne lub potencjał usługowy, lub ponieważ kwoty zobowiązania nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie.

07 Aby określić, czy dane zobowiązanie warunkowe musi zostać ujawnione lub czy należy przewidzieć odnośną rezerwę, należy ocenić prawdopodobieństwo wypływu środków. Jeśli wypływ środków w przyszłości jest:

- pewny, należy wykazać zobowiązanie;
- prawdopodobny, należy przewidzieć rezerwę;
- możliwy, należy wykazać zobowiązanie warunkowe;
- mało prawdopodobny, nie jest konieczne wykazanie zobowiązania.

08 Jednolita Rada, Komisja i Rada określiły bardziej szczegółowo te progi prawdopodobieństwa we własnych zasadach rachunkowości. Zgodnie z praktykami obowiązującymi w branży Jednolita Rada i Rada jako „mało prawdopodobne” definiują zdarzenia o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż 10%, a jako „możliwe” zdarzenia o prawdopodobieństwie wystąpienia mieszczącym się w zakresie między 10% a 50% (zob. [tabela 1](#)). Komisja z kolei za „mało prawdopodobne” uznaje zdarzenia o prawdopodobieństwie wystąpienia mniejszym niż 20%, za „możliwe” natomiast zdarzenia o prawdopodobieństwie wystąpienia mieszczącym się w zakresie między 20% a 50%.

Tabela 1 – Progi prawdopodobieństwa zdefiniowane przez odpowiednie organy UE

Organ UE	Zdarzenie mało prawdopodobne	Zdarzenie możliwe	Zdarzenie prawdopodobne	Zdarzenie pewne
Jednolita Rada	<10%	≥10% do ≤50%	>50% do <100%	100%
Komisja	<20%	≥20% do ≤50%	>50% do <100%	100%
Rada	<10%	≥10% do ≤50%	>50% do <100%	100%

Źródło: praktyki księgowe obowiązujące w Jednolitej Radzie, Komisji oraz Radzie.

09 Zgodnie z unijną regułą rachunkowości nr 10 w odniesieniu do każdego rodzaju zobowiązań warunkowych należy ujawnić następujące informacje:

- krótki opis rodzaju zobowiązania warunkowego;
- szacowany wpływ finansowy zobowiązania;
- przesłanki świadczące o istnieniu niepewności co do kwoty lub terminu wypływu środków;
- prawdopodobieństwo uzyskania zwrotów.

Podejście kontrolne

10 Zgodnie ze stanem na 15 czerwca 2020 r. przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji toczyły się postępowania sądowe w związku z wykonywaniem przez nie zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu (zob. [tabela 2](#)). Rada natomiast nie była stroną żadnego toczącego się postępowania sądowego. W odniesieniu do roku budżetowego 2019 Jednolita Rada ujawniła zobowiązania warunkowe na kwotę 2 047 mln euro, Komisja natomiast nie wykazała żadnych zobowiązań finansowych. Wszystkie ujawnione zobowiązania finansowe dotyczą składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. W celu skontrolowania zobowiązań warunkowych Trybunał dokonał doboru próby 21 spraw sądowych toczących się przed sądami Unii i przeprowadził przegląd stosownej dokumentacji tych spraw.

Tabela 2 – Postępowania sądowe przeciwko Jednolitej Radzie lub Komisji w związku z wykonywaniem przez nie zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu (stan na 15 czerwca 2020 r.)

Przedmiot sprawy	Liczba spraw toczących się przed sądami UE	Liczba spraw toczących się przed sądami krajowymi lub postępowań administracyjnych	Pkt sprawozdania
Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja BPE	104	1 455	19–31; 67–68
Decyzje o nieprzeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ABLV i PNB Banca	3	Nie dotyczy	32–36
Decyzja dotycząca zasady niepogarszania sytuacji wierzycieli w odniesieniu do BPE	7	Nie dotyczy	37–40
Składki <i>ex ante</i>	23	657	41–57; 70
Składki administracyjne	0	Nie dotyczy	58–60
Inne kwestie	2	0	61–64
Ogółem	139	2 112	

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych przekazanych przez Jednolitą Radę i Komisję. Więcej szczegółowych informacji można znaleźć w odpowiedniej części sprawozdania. W tabeli nie uwzględniono skarg, w których wnioskuje się wyłącznie o dostęp do dokumentów.

11 Obok wspomnianej próby spraw sądowych dowody kontroli objęły informacje zebrane w ramach wywiadów z pracownikami oraz w toku przeglądu m.in. dokumentów będących w posiadaniu Jednolitej Rady, Komisji i Rady, oświadczeń zewnętrznych kancelarii prawnych i niektórych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także ogólnodostępnych danych. Ponadto Trybunał dokonał przeglądu dokumentów przekazanych przez niezależnego audytora zewnętrznego Jednolitej Rady (zob. [ramka 2](#)).

Ramka 2 – Niezależny audytor zewnętrzny Jednolitej Rady

Zgodnie z art. 104 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715 roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady sprawdza niezależny audytor zewnętrzny. Zgodnie z art. 287 ust. 1 TFUE przy sporządzaniu specjalnego sprawozdania rocznego dotyczącego organu Unii Trybunał uwzględnia prace audytowe przeprowadzone przez niezależnego audytora zewnętrznego.

12 Jak wynika z uprawnień przyznanych Trybunałowi w Traktatach, rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu i rozporządzeniu finansowym, Jednolita Rada, Komisja i Rada mają obowiązek przekazać Trybunałowi wszystkie informacje i dokumenty, które Trybunał uzna za istotne do wykonania powierzonych mu zadań⁹. Jednolita Rada i Komisja zapewniły dostęp do wymaganej dokumentacji za pośrednictwem zabezpieczonych wirtualnych repozytoriów danych i platform zdalnego dostępu.

⁹ Zob. art. 287 ust. 3 TFUE, art. 92 ust. 8 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu oraz art. 257 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Uwagi

Część I – Zobowiązania warunkowe Jednolitej Rady

13 Na sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady składają się dwie części (zob. *rys. 1*). W części I omówiona jest bieżąca działalność Jednolitej Rady. Działalność ta jest finansowana za pomocą rocznych składek administracyjnych pobieranych od wszystkich banków, które wykorzystuje się na pokrycie kosztów administracyjnych i operacyjnych Jednolitej Rady. Część II natomiast dotyczy jednolitego funduszu, którym zarządza Jednolita Rada. Fundusz finansowany jest przez banki za pośrednictwem rocznych składek *ex ante* pobieranych aż do osiągnięcia założonego poziomu docelowego (zob. *ramka 10*). Ponadto w pewnych okolicznościach Jednolita Rada może pobierać składki *ex post*. W razie konieczności środki finansowe jednolitego funduszu mogą zostać wykorzystane na potrzeby wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pośrednictwem specjalnych narzędzi. Musi być przy tym spełniony szereg warunków¹⁰.

Rys. 1 – Budżet Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

	Część I	Część II
	DZIAŁALNOŚĆ OPERACYJNA	JEDNOLITY FUNDUSZ
 FINANSOWANIE	Składki administracyjne	Składki <i>ex ante</i>
 WYDATKI	Pracownicy Jednolitej Rady, biura, wydatki operacyjne	Finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji(*)

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie rozporządzenia (UE) nr 806/2014; (*) podlega pewnym ograniczeniom.

14 W oświadczeniu do rocznego sprawozdania finansowego za rok budżetowy 2019 księgowy Jednolitej Rady potwierdził, że wszystkie zobowiązania warunkowe, o których

¹⁰ Zob. art. 76 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

mowa w art. 92 ust. 4 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu, zostały ujęte w sprawozdaniu. W sprawozdaniu dotyczącym sprawozdania finansowego Rady za 2019 r. niezależny audytor zewnętrzny stwierdził, że zyskał wystarczającą pewność w odniesieniu do zobowiązań warunkowych. Ponadto zwrócił uwagę na kwestię ujawnionych zobowiązań warunkowych w objaśnieniu uzupełniającym.

15 W punktach poniżej omówiono zobowiązania warunkowe wykazane przez Jednolitą Radę, jak również istotne kwestie dotyczące potencjalnych zobowiązań warunkowych.

Zobowiązania warunkowe związane z postępowaniami sądowymi wszczętymi w następstwie decyzji dotyczących przeprowadzenia lub nieprzeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

16 7 czerwca 2017 r. przeprowadzono pierwszą i jak dotąd jedyną operację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku na szczeblu UE. Objęła ona Banco Popular Español S.A. (BPE). W związku z tą pierwszą decyzją w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz późniejszymi decyzjami Jednolitej Rady o nieobjęciu dwóch banków ABLV i banku PNB restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji wniesiono szereg skarg sądowych (zob. [tabela 3](#)).

Tabela 3 – Postępowania sądowe przeciwko Jednolitej Radzie lub Komisji toczące się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie ze stanem na 15 czerwca 2020 r.

Przedmiot sprawy	Liczba spraw wniesionych wspólnie przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji	Liczba spraw wniesionych wyłącznie przeciwko Jednolitej Radzie	Liczba spraw wniesionych wyłącznie przeciwko Komisji	Ogółem
Decyzja w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.	25	78	1	104
Decyzja dotycząca ABLV Bank AS oraz ABLV Bank Luxembourg	0	2	0	2
AS PNB Banka	0	1	0	1
ŁĄCZNIE	25	81	1	107

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych Jednolitej Rady. W tabeli nie uwzględniono skarg, w których wnioskuje się wyłącznie o dostęp do dokumentów, oraz spraw dotyczących przebiegu procedury niepogarszania sytuacji wierzycieli.

17 W punktach poniżej jest mowa o postępowaniach sądowych przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), w związku z czym należy przypomnieć organizację pracy TSUE oraz dostępne środki prawne umożliwiające odwołanie się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii (szczegółowe informacje zamieszczono w [załączniku I](#)). Na TSUE składają się dwa organy sądowe – Trybunał Sprawiedliwości i Sąd. Istnieje szereg środków prawnych, z których mogą skorzystać osoby fizyczne i prawne, by odwołać się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii:

- skarga o unieważnienie¹¹. Należy złożyć ją w terminie dwóch miesięcy od wydania prawnie wiążącej decyzji, która jest skierowana do danej osoby lub dotyczy danej osoby bezpośrednio i indywidualnie;
- roszczenie odszkodowawcze¹². Można je zgłosić w terminie pięciu lat, jeśli skarżący wykazą wystarczająco poważne naruszenie przez instytucję przepisu prawa przyznającego uprawnienia jednostkom, rzeczywistą stratę poniesioną przez skarżącego oraz bezpośredni związek przyczynowy między czynem bezprawnym a szkodą;
- zarzut niezgodności z prawem¹³ dotyczący określonego przepisu prawnego, który może zostać podniesiony wyłącznie w charakterze zarzutu incydentalnego, np. w ramach skargi o unieważnienie aktu.

18 Zgodnie z danymi za okres do końca 2019 r. średni okres trwania wszystkich postępowań sądowych przed Trybunałem Sprawiedliwości wynosił około 14,4 miesiąca¹⁴. Średni okres trwania postępowań przed Sądem skrócił się do 16,9 miesiąca, w porównaniu z 20 miesiącami rok wcześniej¹⁵. Choć większość skarg dotyczących BPE wniesiono latem 2017 r., postępowania w przeważającej części spraw pilotażowych wciąż się toczą. Sytuacja ta wynika ze złożoności spraw, obowiązywania od niedawna ram prawnych, liczby zarzutów, okresu trwania etapu pisemnego procedury i pandemii COVID-19 trwającej od marca 2020 r. (zob. [ramka 3](#)).

¹¹ Art. 263 TFUE.

¹² Art. 268 i 340 TFUE.

¹³ Art. 277 TFUE.

¹⁴ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sprawozdanie roczne za 2019 r., s. 26.

¹⁵ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sprawozdanie roczne za 2018 r., s. 18.

Ramka 3 – Wpływ pandemii COVID-19 na toczące się postępowania

Ze względu na wybuch pandemii COVID-19 zarówno Trybunał Sprawiedliwości, jak i Sąd były zmuszone do wprowadzenia od marca 2020 r. zmian w organizacji pracy. Dotyczyło to w szczególności:

- wydłużenia pewnych terminów na przedłożenie przez strony oświadczeń lub uwag podczas pisemnego etapu postępowania (do 31 sierpnia 2020 r.);
- zawieszenie rozpraw w okresie od 16 marca 2020 r. do 25 maja 2020 r. w przypadku Trybunału Sprawiedliwości i do 11 czerwca 2020 r. w przypadku Sądu.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie informacji TSUE¹⁶.

Skargi przeciwko decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

19 7 czerwca 2017 r. Jednolita Rada przyjęła program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE, a Komisja ten program zatwierdziła. Oceniono, że BPE jest instytucją na progu upadłości lub zagrożoną upadłością. Jednolita Rada stwierdziła, że nie ma racjonalnych podstaw, by oczekiwać, że jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego zapobiegłyby upadłości BPE, oraz że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja leży w interesie publicznym. W rezultacie doszło do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych i sprzedaży banku za 1 euro (zob. [ramka 4](#)).

¹⁶ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, publikacje z dnia 15 lipca 2020 r. pt. „COVID-19 – Informacje – Strony przed Trybunałem Sprawiedliwości” oraz pt. „COVID-19 – Informacje – Strony przed Sądem”

Ramka 4 – Podsumowanie głównych aspektów decyzji Jednolitej Rady w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.

- 1) Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych o wartości 4 130 mln euro na mocy art. 21 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu:
 - o kapitał podstawowy: 2 098 mln euro;
 - o instrumenty dodatkowe w Tier I: 1 347 mln euro;
 - o instrumenty w Tier II: 685 mln euro.
- 2) Zbycie działalności na rzecz Banco Santander S.A. za kwotę 1 euro na mocy art. 24 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

Źródło: decyzja Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. (SRB/EES/2017/08).

Uwaga: Instrumenty Tier I obejmują zazwyczaj m.in. kapitał udziałowców i zyski zatrzymane, instrumenty Tier II natomiast mogą obejmować hybrydowe instrumenty kapitałowe, dług podporządkowany i rezerwy.

20 Zgodnie ze stanem na koniec czerwca 2020 r. spośród 101 spraw dotyczących decyzji w sprawie przyjęcia lub nieprzyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 24 przypadkach skarżący nie tylko wnosili o unieważnienie decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale występowali jednocześnie z roszczeniem odszkodowawczym za rzekomo poniesione szkody. W 13 skargach spośród wspomnianych 101 zgłoszono wyłącznie takie roszczenie. Pięć z tych skarg zostało uznane przez Sąd za niedopuszczalne¹⁷, dwie natomiast za częściowo niedopuszczalne¹⁸. Większość skarżących wniosła skargę o unieważnienie, w związku z czym zostały one złożone w ciągu dwóch miesięcy od opublikowania decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

21 Ze względu na liczbę i złożoność spraw dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE i podobieństwo podniesionych zarzutów Sąd rozpoznał i wybrał sześć spraw pilotażowych, których rozpatrywanie przeszło do drugiego etapu procedury pisemnej i do etapu procedury ustnej¹⁹. W ramach tych sześciu postępowań Jednolita Rada występuje samodzielnie jako strona pozwana w dwóch postępowaniach, Komisja – w jednym, w trzech pozostałych natomiast

¹⁷ Sprawy T-473/17, T-522/17, T-557/17, T-618/17 oraz C-731/17 P.

¹⁸ Sprawy T-553/17 oraz T-555/17.

¹⁹ Sprawozdanie roczne Jednolitej Rady za 2018 r., sekcja 5.4.1.

Komisja i Jednolita Rada są wspólnie stroną pozwaną. Sąd zawiesił rozpatrywanie wszystkich pozostałych spraw do momentu wydania ostatecznego wyroku w sześciu sprawach pilotażowych. 24 października 2019 r. Sąd wydał wyrok w pierwszej ze spraw pilotażowych, w przypadku której uznał skargę za niedopuszczalną (zob. [ramka 5](#))²⁰. Skarżący odwołali się od tego postanowienia²¹.

Ramka 5 –W pierwszej sprawie pilotażowej Sąd uznał skargę za niedopuszczalną

Sąd odrzucił skargę, która została wniesiona przez posiadacza obligacji i w której domagano się między innymi częściowego unieważnienia decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE. Argumentował przy tym, że unieważnienie konwersji określonych instrumentów Tier II zmieniałoby istotę przedmiotowej decyzji.

Skarżący domagał się ponadto odszkodowania za szkody wywołane przez konwersję pewnych instrumentów Tier II, którą nakazano w decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE. Na pisemnym etapie postępowania skarżący wskazał, że roszczenia odszkodowawcze nie należy rozpatrywać jako skargi zmierzającej do ustalenia odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady, ale jako skargę opartą na postanowieniach art. 266 TFUE. W artykule tym zobowiązano instytucję, której akt zostało orzeczony jako nieważny, do podjęcia koniecznych działań, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Zdaniem skarżącego obejmuje to przyznanie rekompensaty finansowej w sytuacji, gdy nie jest możliwe przywrócenie sytuacji sprzed restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE. Niemniej możliwość zgłoszenia roszczenia odszkodowawczego na podstawie art. 266 TFUE zależy od unieważnienia zaskarżonej decyzji (decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE), czego skarżący nie osiągnął. W związku z tym także roszczenie odszkodowawcze zostało odrzucone.

22 Proces restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić w oparciu o wycenę banku, który znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością. Ponieważ restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja może stać się pilną koniecznością w krótkim terminie, w ramach prawnych przewidziano możliwość zastosowania wstępnej wyceny²². Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE opierał się na takiej wstępnej wycenie. Wprowadzie rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu stanowi, że ostateczną wycenę *ex post* przeprowadza się

²⁰ Postanowienie Sądu z 24 października 2019 r. wydane w sprawie T-557/17.

²¹ Sprawa C-947/19 P wniesiona 23 grudnia 2019 r.

²² Art. 20 ust. 10 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

w najbliższym praktycznie możliwym terminie, aby zastąpić lub uzupełnić wycenę wstępną, Jednolita Rada ogłosiła jednak, że nie zleci przeprowadzenia ostatecznej wyceny *ex post* wartości aktywów netto BPE niezależnemu podmiotowi wyceniającemu. Wniesiono skargi przeciwko tej decyzji (zob. [ramka 6](#)).

Ramka 6 – Nieprzyznanie odszkodowań na podstawie ostatecznej wyceny *ex post*

Szereg skarżących wniosło do Sądu skargi o unieważnienie wspomnianej wyżej decyzji Jednolitej Rady. Sąd wydał już postanowienia w dwóch sprawach²³, odrzucając skargi jako niedopuszczalne, ponieważ decyzja ta w żaden sposób nie dotyczyła skarżących bezpośrednio i indywidualnie. Ponadto w postanowieniach potwierdzono, że ostateczna wycena *ex post* nie może prowadzić do przyznania odszkodowań akcjonariuszom i posiadaczom obligacji²⁴ w przypadku, gdy jako narzędzie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowano instrument zbycia działalności. Od powyższych postanowień Sądu wniesiono odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości²⁵.

23 Niektórzy skarżący utrzymują, iż będą mieli prawo do rekompensaty w przypadku, gdy decyzje Jednolitej Rady lub Komisji zostaną unieważnione. Zgodnie z unijnym orzecznictwem skargi o unieważnienie i skargi o odszkodowanie służą jednak różnym celom. Z tego względu nie wydaje się, by wspomniane skargi miały prowadzić do powstania zobowiązań warunkowych innych niż koszty prawne.

24 Na potrzeby ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego za 2019 r. służba prawna Jednolitej Rady oceniła, że wpływ zasobów ekonomicznych w wyniku nierozstrzygniętych spraw dotyczących BPE jest mało prawdopodobny²⁶, i w związku z tym Jednolita Rada nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych. Służba prawna Jednolitej Rady oparła swój wniosek na ocenie argumentacji przedstawionej przez strony. Oceny dokonano, przyznając jednocześnie, że przedmiotowe ramy prawne obowiązują od niedawna i są złożone, a ponadto brak jest stosownego orzecznictwa.

25 Trybunał odnotowuje, że sprawa BPE była pierwszym przypadkiem przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę oraz że ocena spraw sądowych ma z natury rzeczy charakter subiektywny, ponieważ

²³ Sprawy T-2/19 oraz T-599/18.

²⁴ Art. 20 ust. 12 lit. a) rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

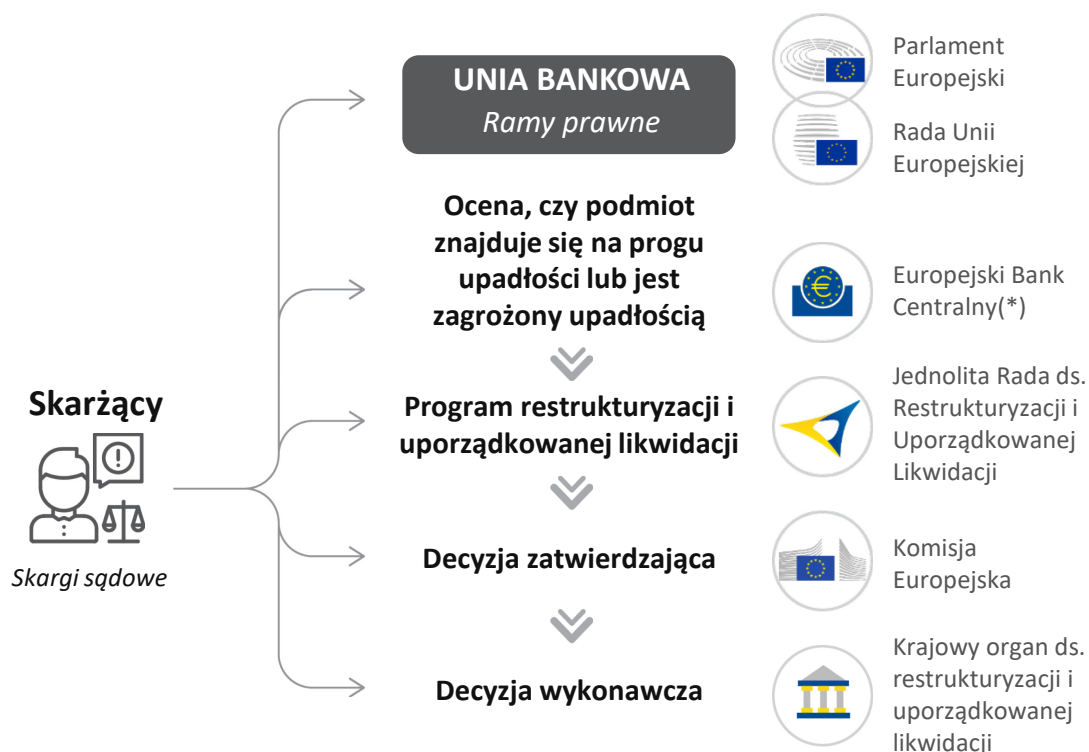
²⁵ Sprawy C-874/19 P oraz C-934/19 P.

²⁶ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 36.

opiera się na opinii eksperckiej. Wprawdzie wniesione zostały liczne skargi, nie wydano jednak jeszcze żadnego wyroku dotyczącego zarzutów prawnych co do istoty sprawy i w związku z tym brak jest orzecznictwa na szczeblu UE. Z przeglądu dowodów kontroli przeprowadzonego przez Trybunał wynika, że niektórzy skarżący utrzymują, iż spełnione są trzy warunki konieczne do zaistnienia pozaumownej odpowiedzialności Unii. Ponadto zewnętrzny doradca prawny Jednolitej Rady potwierdził kontrolerom Trybunału, że wprawdzie uznaje on, iż do ewentualnego wypływu środków raczej nie dojdzie, lecz wypływ ten jest więcej niż mało prawdopodobny, zważywszy na brak stosownego orzecznictwa. Choć na obecnym etapie trudno przewidzieć wynik tych postępowań sądowych ze względu na złożony, wysoce szczegółowy system prawny bez precedensu stworzony na podstawie nowych ram regulujących restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, Trybunał w toku analizy dowodów kontroli nie znalazł jednak żadnych dowodów, które podważałyby wniosek sformułowany przez Jednolitą Radę.

26 Niektórzy ze skarżących podnieśli w swoich skargach o unieważnienie lub o odszkodowanie zarzut niezgodności z prawem (zob. *rys. 2*). Utrzymują oni, że ramy prawne stanowiące podstawę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE, takie jak przepisy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu, są niezgodne z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej. Jeśli sądy UE przychylą się do tej argumentacji, przepisy prawne będące przedmiotem sporu mogą zostać w konsekwencji uznane za niemające zastosowania.

Rys. 2 – Proces decyzyjny prowadzący do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz trwające spory prawne

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy, na podstawie obowiązujących ram prawnych; (*) EBC nie jest objęty zakresem niniejszej kontroli; w wyjątkowych przypadkach ocenę, czy instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, może przeprowadzić także Jednolita Rada.

27 Ponadto wniesiono skargi o unieważnienie decyzji EBC w sprawie uznania instytucji za znajdującą się na progu upadłości lub zagrożoną upadłością (zob. [ramka 7](#)), decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zob. [tabela 3](#) oraz pkt [65](#)) oraz odnośnej decyzji wykonawczej (zob. pkt [29](#)) podjętej przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Hiszpanii, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB).

Ramka 7 – Od decyzji w sprawie uznania instytucji za znajdującą się na progu upadłości lub zagrożoną upadłością nie przysługuje odwołanie

Zobowiązania warunkowe EBC nie wchodzą w zakres niniejszej kontroli (zob. pkt 04). Niemniej warto wspomnieć, że zdaniem Sądu²⁷ decyzje w sprawie uznania instytucji za znajdującą się na progu upadłości lub zagrożoną upadłością należy uznać „za środki przygotowawcze w postępowaniu mające na celu umożliwienie Jednolitej Radzie wydanie decyzji co do restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji omawianych instytucji bankowych, które nie mogą zatem stanowić przedmiotu skargi o stwierdzenie nieważności”²⁸. Ponadto Sąd uznał, że EBC „nie ma żadnego uprawnienia decyzyjnego w ramach przewidzianych dla przyjęcia postanowienia o restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji”²⁹.

Postanowienia te są przedmiotem odwołań rozpatrywanych obecnie przez Trybunał Sprawiedliwości³⁰.

Skargi na decyzję wykonawczą dotyczącą programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

28 Rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu stanowi, że po wydaniu decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada może być zmuszona zrekompensować krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowanie, do którego zapłacenia zobowiązał je sąd krajowy, o ile spełnione zostaną warunki wskazane w art. 87 ust. 4 rozporządzenia. Z tego względu istotne jest, aby Jednolita Rada była poinformowana o nierozstrzygniętych sprawach o odszkodowanie toczących się przeciwko krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich uczestniczących w mechanizmie.

29 Każdy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę i zatwierdzony przez Komisję musi zostać wdrożony na szczeblu krajowym. W związku z tym po zatwierdzeniu przez Komisję takiego programu dotyczącego BPE hiszpański krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej

²⁷ Art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

²⁸ Postanowienia Sądu w sprawach T-281/18 (pkt 36) i T-283/18 wydane 6 maja 2019 r.

²⁹ Tamże, pkt 34.

³⁰ Odwołania wniesione 17 lipca 2019 r. w sprawach C-551/19 P i C-552/19 P.

likwidacji (FROB) wydał 7 czerwca 2017 r. odpowiednią decyzję wykonawczą³¹. W związku z tą decyzją wniesiono szereg odwołań w postępowaniach administracyjnych, zgłoszono roszczenia z tytułu odpowiedzialności i wszczęto postępowania sądowe. Decyzja wykonawcza została wydana w oparciu o prawo krajowe i w związku z tym podlega kontroli sądów krajowych. FROB ma obowiązek przedstawiać Jednolitej Radzie miesięczne sprawozdania na temat wdrażania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na temat wszelkich powiązanych z nim odwołań i roszczeń³².

30 Do lipca 2020 r. wpłynęło 117 odwołań w postępowaniu administracyjnym dotyczących wspomnianej decyzji wykonawczej podjętej przez FROB. Wszystkie te odwołania zostały oddalone lub uznane za niedopuszczalne. FROB otrzymał ponadto 1 070 wniosków o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie pozaumownej odpowiedzialności państwa zgodnie z hiszpańskimi przepisami krajowymi. Wniesiono także 262 skargi sądowe przeciwko FROB, niemniej odnośne postępowania sądowe zostały zawieszane przez hiszpański sąd Audiencia Nacional do momentu, aż Sąd nie wyda orzeczenia w sprawie zgodności z prawem przedmiotowej decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sześć decyzji o zawieszeniu postępowania zaskarżono do hiszpańskiego Sądu Najwyższego, który w pięciu przypadkach uznał skargi za niedopuszczalne. Jeden ze skarżących wycofał swoją skargę.

31 Trybunał odnotowuje, że wynik postępowań przed sądami krajowymi w dużym stopniu zależy od utrzymania ważności programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia tego programu. W związku z tym należy przyjąć, że ryzyko, na jakie w związku z tym postępowaniami narażona jest Jednolita Rada, jest ogólnie uzależnione od ryzyka związanego ze sprawami toczącymi się na szczeblu UE. Trybunał ustalił, że FROB regularnie przekazywał informacje Jednolitej Radzie na temat postępowań krajowych. Jednolita Rada nie zwróciła się jednak o ocenę ryzyka związanego z tymi postępowaniami na potrzeby sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego za 2019 r., a dostępne informacje nie zostały udostępnione księgowemu przy sporządzaniu ostatecznej wersji rocznego

³¹ Decyzja przyjęta 7 czerwca 2017 r. przez Komitet Zarządzający FROB w sprawie Banco Popular Español S.A.:
http://www.frob.es/en/Lists/Contenidos/Attachments/419/ProyectedoAcuerdoreducido_EN_v1.pdf.

³² Art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

sprawozdania finansowego. W październiku 2020 r. Jednolita Rada zwróciła się o ocenę odnośnego ryzyka i otrzymała ją.

Skargi przeciwko decyzjom w sprawie nieprzeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

32 Obok pierwszej wspomnianej decyzji o przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada ogłosiła ponadto 24 lutego 2018 r., że nie podejmie działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec ABLV Bank AS oraz powiązanego podmiotu zależnego ABLV Bank Luxembourg, ponieważ takie działanie nie leżałoby w interesie publicznym (zob. **ramka 8**). Decyzje te Jednolita Rada podjęła po tym, jak Europejski Bank Centralny uznał te banki za znajdujące się na progu upadłości lub zagrożone upadłością ze względu na istotne pogorszenie ich sytuacji w zakresie płynności³³.

Ramka 8 – Ocena interesu publicznego

W rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu przewidziano, że w zwykłych warunkach banki powinny zostać zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych. Wyjątkiem od tej zasady jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja, gdy leży ona w interesie publicznym³⁴. Aby restrukturyzację i uporządkowaną likwidację można było uznać za leżącą w interesie publicznym, musi ona być konieczna do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz proporcjonalna. Ocenę interesu publicznego przeprowadza Jednolita Rada, opierając się przy tym na ramach prawnych i stosując podejście, które określiła w ogólnodostępnym dokumencie³⁵.

33 W maju 2018 r. Jednolitą Radę poinformowano o dwóch skargach wniesionych do Sądu przeciwko wspomnianym decyzjom o niepodjęciu działań, przy czym jednej z tych spraw wciąż nie rozstrzygnięto. Jednolita Rada oceniła, że wpływ zasobów ekonomicznych w związku z tą nierozstrzygniętą sprawą jest „mało prawdopodobny”³⁶, i odpowiednio nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych. Druga skarga, która została wniesiona przez akcjonariuszy ABLV Bank AS, została odrzucona przez Sąd jako

³³ Przeprowadzona przez EBC ocena mająca na celu stwierdzenie, czy ABLV Bank AS znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, przyjęta przez Bank 23 lutego.

³⁴ Art. 18 ust. 5 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

³⁵ Publikacja pt. „Public Interest Assessment: SRB Approach”, 3 lipca 2019 r.

³⁶ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 37.

niedopuszczalna³⁷ z tego względu, że zaskarżona decyzja nie dotyczyła bezpośrednio skarżących w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE³⁸. Od tego postanowienia Sądu wniesiono odwołanie, które jest obecnie rozpatrywane³⁹.

34 15 sierpnia 2019 r. EBC uznał AS PNB Banka za instytucję znajdującą się na progu upadłości lub zagrożoną upadłością. Jednolita Rada podzieliła stanowisko zawarte w ocenie EBC i uznała, że żadne dostępne działania nadzorcze lub działania sektora prywatnego nie mogłyby zapobiec upadłości banku. Jednocześnie Jednolita Rada uznała jednak, że działania z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leżałyby w interesie publicznym. W szczególności stwierdziła, że bank AS PNB Banka nie pełni funkcji krytycznych, a ewentualna upadłość tego banku nie powinna mieć istotnego niekorzystnego wpływu na stabilność finansową Łotwy lub innych państw członkowskich. Jednolita Rada poinformowała o tej decyzji łotewską Komisję do Spraw Finansowych i Rynków Kapitałowych⁴⁰.

35 Decyzja Jednolitej Rady o nieprzyjęciu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do PNB Banka została zaskarżona przez sam bank i niektórych akcjonariuszy w ramach wspólnej sprawy, która wciąż toczy się przed Sądem. Sąd zawiesił rozpatrywanie sprawy do momentu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku w sprawie odwołania wniesionego w sprawie ABLV. Jednolita Rada oceniła, że wpływ zasobów ekonomicznych w związku z tą sprawą jest „mało prawdopodobny”, i w związku z tym nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych⁴¹.

36 Trybunał uznaje, że w powyższych sprawach nie ma konieczności wykazywania zobowiązań warunkowych. Ponadto skarżący zwracają się obecnie do Sądu wyłącznie o unieważnienie decyzji Jednolitej Rady.

³⁷ Postanowienie z 14 maja 2020 r. w sprawie T-282/18.

³⁸ Tamże, pkt 46.

³⁹ Sprawa C-364/20 P.

⁴⁰ Sprawozdanie roczne Jednolitej Rady za 2019 r., sekcja 3.1.

⁴¹ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 37.

Zobowiązania warunkowe związane z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli

37 Z myślą o zabezpieczeniu podstawowych praw własności⁴² w rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu wprowadzono przepis, że w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji żaden wierzyciel nie może znaleźć się w sytuacji gorszej niż ta, w której znalazłby się, gdyby przeprowadzono standardowe postępowanie upadłościowe. Zgodnie z zasadą niepogarszania sytuacji właścicieli⁴³ wszyscy wierzyciele, którzy zostaliby lepiej potraktowani w ramach standardowego postępowania upadłościowego, muszą otrzymać rekompensatę z jednolitego funduszu⁴⁴. Aby ocenić sposób potraktowania wierzycieli i akcjonariuszy, należy przeprowadzić wycenę wspomnianej różnicy w traktowaniu (zob. [ramka 9](#)).

Ramka 9 – Wycena różnicy w traktowaniu

Po każdym procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależny podmiot wyceniający przeprowadza wycenę różnicy w traktowaniu, aby ustalić, czy akcjonariusze i wierzyciele, w stosunku do których podjęto działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są uprawnieni do rekompensaty. Wycenę tego rodzaju często określa się mianem „wyceny 3”. Na potrzeby wyceny różnicy w traktowaniu przyjmuje się, że zamiast restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dany bank zostałby objęty standardowym postępowaniem upadłościowym zgodnie z przepisami krajowego prawa upadłościowego w dniu, w którym rozpoczęto restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. Następnie porównuje się skutki, jakie takie standardowe postępowanie miałyby dla wierzycieli i akcjonariuszy, ze skutkami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Źródło: analiza Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na podstawie rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

38 13 czerwca 2018 r. Jednolita Rada ogłosiła, że otrzymała od niezależnego podmiotu wyceniającego, Deloitte, sprawozdanie w sprawie wyceny różnicy w traktowaniu w odniesieniu do procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE. Na podstawie wyników tej wyceny i w oparciu o wstępny wniosek, że żaden wierzyciel nie znalazłby się w lepszej sytuacji w ramach krajowego postępowania

⁴² Art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁴³ Art. 15 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

⁴⁴ Art. 20 ust. 16 oraz art. 76 ust. 1 lit. e) rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

upadłościowego, Jednolita Rada opublikowała 6 sierpnia 2018 r. komunikat dotyczący wstępnej decyzji o niewypłaceniu rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, którzy odczuli skutki działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE⁴⁵. Jednolita Rada szacuje, że sytuacja ta dotyczy około 300 000 osób⁴⁶.

39 Jednolita Rada rozpoczęła następnie procedurę w związku z prawem do bycia wysłuchanym⁴⁷, którą objęła zainteresowanych wierzycieli i udziałowców (zob. *rys. 3*). Pozwoliło to zarejestrowanym stronom lub przedstawicielom tych stron złożyć w dniach 6–26 listopada 2018 r. uwagi na piśmie w odniesieniu do wstępnej decyzji o nieprzyznaniu im rekompensaty oraz w odniesieniu do argumentów leżących u podstaw tej decyzji. W ramach tej procedury Jednolita Rada otrzymała 2 856 uwag przesłanych przez kwalifikujących się wierzycieli i akcjonariuszy. W marcu 2020 r. Jednolita Rada opublikowała ostateczną decyzję w tej kwestii⁴⁸, w której stwierdziła, że postępowanie upadłościowe byłoby bardziej kosztowne niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja i w związku z tym akcjonariuszom i wierzycielom BPE nie przysługuje żadna rekompensata⁴⁹.

⁴⁵ Komunikat Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 2 sierpnia 2018 r. dotyczący wstępnej decyzji w sprawie konieczności przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, w stosunku do których zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A., i rozpoczęciu procedury w związku z prawem do bycia wysłuchanym (SRB/EES/2018/132).

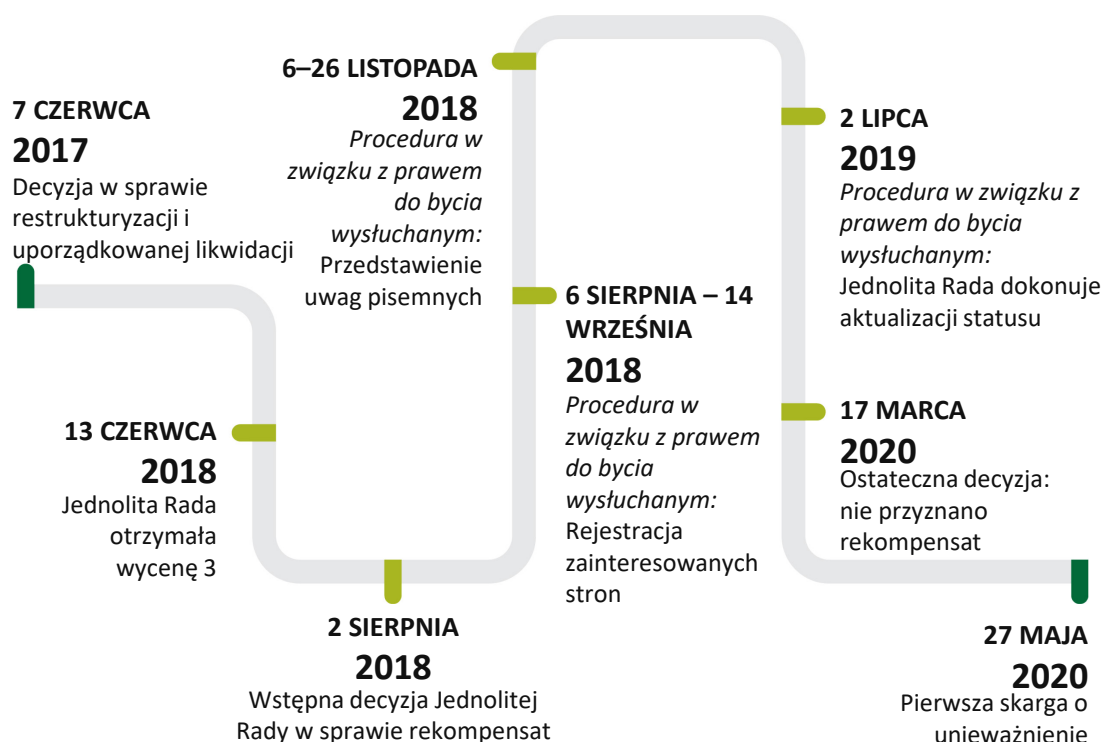
⁴⁶ Sprawozdanie roczne Jednolitej Rady za 2018 r., przypis 16, s. 32.

⁴⁷ Zgodnie z art. 41 ust. 2. lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁴⁸ Decyzja Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 17 marca 2020 r. w sprawie konieczności przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, w stosunku do których zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.

⁴⁹ Sprawozdanie roczne Jednolitej Rady za 2019 r., s. 32.

Rys. 3 – Przebieg procedury niepogarszania sytuacji wierzycieli w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

40 Szereg akcjonariuszy i wierzycieli zdecydowało się wnieść do Sądu skargę o unieważnienie ostatecznej decyzji Jednolitej Rady. Do lipca 2020 r. złożono siedem takich skarg⁵⁰. Jeden ze skarżących oprócz wniesienia skargi o unieważnienie zgłosił również roszczenie odszkodowawcze. Jeśli Sąd unieważniłby decyzję Jednolitej Rady dotyczącą przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom BPE, nie oznaczałoby to automatycznie wypływu środków, ponieważ Jednolita Rada musiałaby wydać nową decyzję. W sprawozdaniu finansowym za 2019 r. Jednolita Rada nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych związanych z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli, ponieważ – jak stwierdziła – wciąż poddaje ocenie odnośne sprawy, które toczą się dopiero od niedawna. O pierwszej z nich Jednolita Rada została poinformowana 27 maja 2020 r.

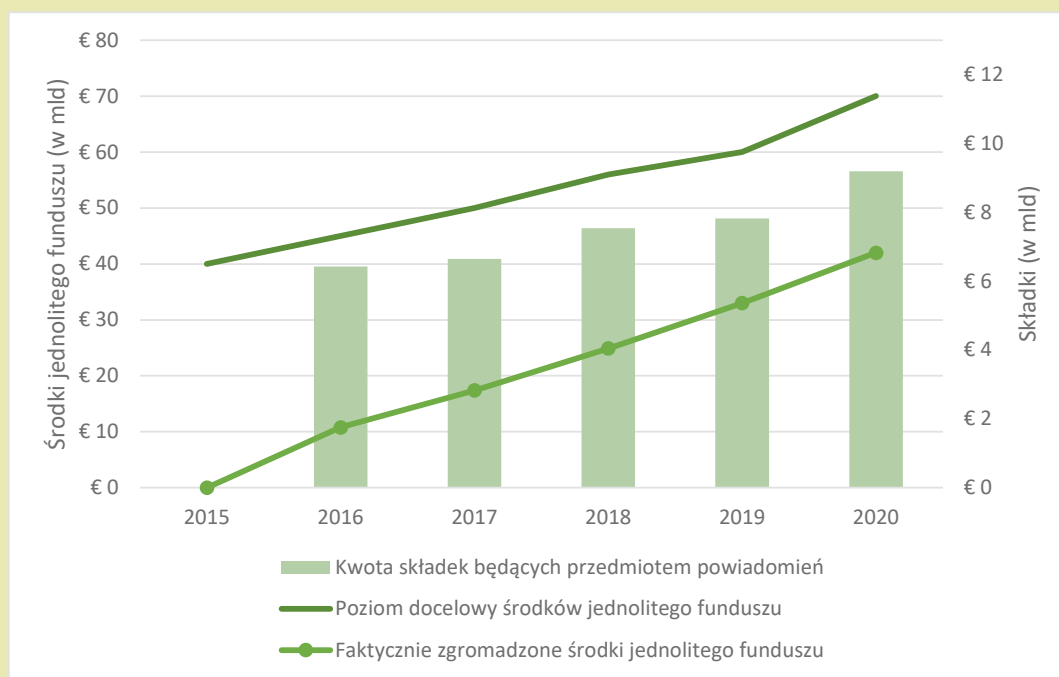
⁵⁰ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 36.

Zobowiązania warunkowe związane ze składkami banków na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

41 Banki ze strefy euro są zobowiązane na mocy prawa do wnoszenia składek na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zob. [ramka 10](#)).

Ramka 10 – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Poziom docelowy jednolitego funduszu określono jako co najmniej 1% łącznej kwoty gwarantowanych depozytów na obszarze unii bankowej do końca 2023 r. Biorąc pod uwagę bieżący coroczny wzrost kwoty gwarantowanych depozytów, wartość docelowa wyniosłaby około 70 mld euro. W 2020 r. pobrano roczne składki od 3 066 banków na łączną kwotę 9,2 mld euro. Zgodnie ze stanem na lipiec 2020 r. łącznie zebrano około 42 mld euro.

Uwaga: nie wszystkie banki przekazały składki w 2015 r. Wynikła stąd różnica korygowana jest corocznie, aż do 2023 r.

Tytułem uzupełnienia informacji należy wspomnieć, że w proponowanej reformie porozumienia ustanawiającego Europejski Mechanizm Stabilności przewidziano mechanizm ochrony dla jednolitego funduszu. W ramach tego mechanizmu zapewniono by linię kredytową w kwocie równej rozmiarowi jednolitego funduszu⁵¹.

Źródło: Jednolita Rada.

Proces pobierania składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

42 Począwszy od 2016 r. Jednolita Rada odpowiada za obliczanie składek⁵² w ścisłej współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podstawą obliczania wysokości składki, którą musi uiścić dany bank, są składka ryczałtowa w przypadku małych banków i składka skorygowana o ryzyko w przypadku większych instytucji⁵³. Informacji koniecznych do przeprowadzenia obliczeń dostarczają Jednolitej Radzie same banki za pośrednictwem organów krajowych. Jednolita Rada przesyła następnie do każdego ze wspomnianych krajowych organów standardowy formularz zawierający wszystkie istotne informacje odnoszące się do każdego banku podlegającego kompetencjom Jednolitej Rady, w tym kwoty należnych składek *ex ante*, szczegółowe informacje obliczeniowe i dane bankowe leżące u podstaw obliczeń. Krajowe organy pobierają składki na podstawie obliczeń przedstawionych przez Jednolitą Radę, a następnie przekazują pobrane kwoty na rzecz jednolitego funduszu⁵⁴, którym zarządza Jednolita Rada (zob. *rys. 4*). W toku procesu obliczania składek i przekazywania informacji należy spełnić szereg proceduralnych wymogów formalnych.

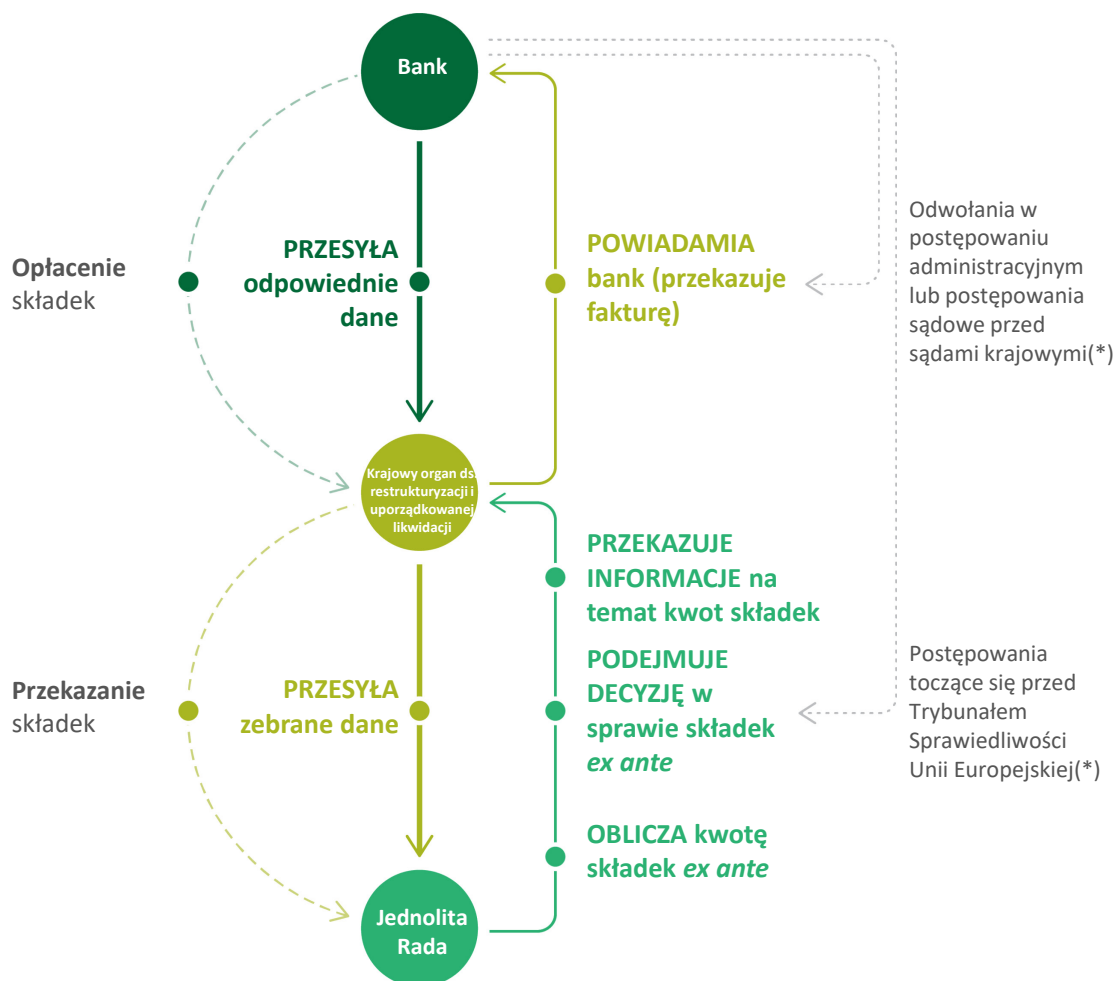
⁵¹ Europejski Mechanizm Stabilności, dokument pt. "Draft guideline on the backstop facility to the SRB for the SRF", który podlega postanowieniom zawartym w projekcie zmienionego porozumienia ustanawiającego Europejski Mechanizm Stabilności, zgodnie z ustaleniami Eurogrupy z dnia 14 czerwca 2019 r.

⁵² Art. 4 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/81.

⁵³ Art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63.

⁵⁴ Umowa Rady z dnia 14 maja 2014 r. o przekazywaniu i uwspólnianiu składek na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Rys. 4 – Proces pobierania składek *ex ante* wraz ze stosownymi środkami prawnymi

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie obowiązujących ram prawnych; (*) zob. pkt 45 i ramka 11.

Spory prawne związane ze składkami *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

43 Szereg banków wniosło skargi administracyjne lub sądowe na decyzje dotyczące składek *ex ante*, które mają one uiszczyć. Skargi takie wniesiono łącznie w trzech państwach członkowskich⁵⁵ (zob. *rys. 4*). Większość banków wniosła skargi tego rodzaju w odniesieniu do stosownego powiadomienia krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁵⁶. W rezultacie zgodnie ze stanem na

⁵⁵ Austria, Niemcy i Włochy.

⁵⁶ W zależności od ram prawnych obowiązujących w danym państwie członkowskim uczestniczącym w mechanizmie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują banki za pośrednictwem aktu administracyjnego, decyzji administracyjnej lub powiadomienia.

31 maja 2020 r. na szczeblu krajowym toczyło się 657 postępowań administracyjnych lub sądowych dotyczących składek *ex ante*. Oznacza to wzrost o 32 sprawy w porównaniu z czerwcem 2019 r.

44 Niemniej ponieważ Jednolita Rada oblicza składki i podejmuje odnośne decyzje, skarżący wnieśli również skargi sądowe do TSUE przeciwko decyzjom Jednolitej Rady dotyczącym składek *ex ante* za lata 2016–2019 (zob. [rys. 4](#)). Zgodnie ze stanem na 15 czerwca 2020 r. toczyły się 23 postępowania tego rodzaju (w 2019 r. – 16). 22 spośród nich toczyło się przed Sądem, jedno natomiast stanowiło odwołanie od orzeczenia Sądu do Trybunału Sprawiedliwości. W momencie podpisywania ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego Jednolitej Rady za 2019 r. nie wniesiono żadnych skarg przeciwko decyzjom Jednolitej Rady dotyczącym składek *ex ante* za 2020 r. W okresie od 29 czerwca do 1 września 2020 r. wniesione zostało 19 takich skarg⁵⁷. W związku z tym sprawy te będą musiały zostać uwzględnione w sprawozdaniu finansowym za 2020 r.

45 Współdzielenie odpowiedzialności za obliczanie i pobieranie składek *ex ante* doprowadziło do powstania różnych spornych kwestii dotyczących powiązanej kontroli sądowej, na co Trybunał zwrócił uwagę w zeszłorocznym sprawozdaniu⁵⁸. W grudniu 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości przedstawił w swoim orzeczeniu w trybie prejudycjalnym wyjaśnienia dotyczące odnośnych przepisów prawa UE (zob. [ramka 11](#))⁵⁹. Stwierdził w nim, że jedynie TSUE jest uprawniony do kontrolowania zgodności z prawem decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu, co oznacza, że decyzje te nie mogą zostać uznane za nieważne przez sądy krajowe. Z tego względu jest bardzo mało prawdopodobne, by w przyszłości sprawy przed sądami krajowymi, które dotyczą obliczania przez Jednolitą Radę składek *ex ante* lub innych powiązanych kwestii, spowodowały wypływ zasobów ekonomicznych Jednolitej Rady.

⁵⁷ Sprawa T-394/20, wniesiona 29 czerwca 2020 r., była pierwszą spośród skarg przeciwko decyzjom Jednolitej Rady dotyczącym składek *ex ante* za 2020 r.

⁵⁸ Pkt 42 sprawozdania dotyczącego wszelkich zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję zadań na mocy odnośnego rozporządzenia za rok budżetowy 2018.

⁵⁹ Wyrok Trybunału z 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-414/18.

Ramka 11 – Ogólne konsekwencje orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w trybie prejudycjalnym z 3 grudnia 2019 r. dotyczącego decyzji w sprawie składek *ex ante*

W wyroku TSUE potwierdził, że Jednolita Rada ponosi wyłączną odpowiedzialność za obliczanie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu i że organy krajowe udzielają jedynie wsparcia operacyjnego na rzecz Jednolitej Rady. W związku z tym wyłącznie TSUE jest właściwy do kontrolowania zgodności z prawem decyzji Jednolitej Rady dotyczących składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. Decyzje te nie mogą zatem zostać uznane za nieważne przez sądy krajowe. Ponadto TSUE uznał, że sądy UE posiadają również wyłączną właściwość do oceny, w ramach wspomnianej kontroli zgodności z prawem, czy akty przyjęte przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach przygotowań do wydania decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* nie zawierają wad mogących mieć wpływ na te decyzje Jednolitej Rady.

Zgodnie z powyższą argumentacją TSUE wydaje się, że spory sądowe toczące się wyłącznie przed sądami krajowymi, w ramach których wnioskuje się o ponowne obliczenie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu lub kontrolę zgodności z prawem aktów przyjętych przez organy krajowe w ramach przygotowań do wydania decyzji Jednolitej Rady dotyczącej składek *ex ante*, bądź analogiczne spory dotyczące odnośnych powiadomień i poboru składek co do zasady nie będą skutkować wpływem środków.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie wyroku TSUE z 3 grudnia 2019 r. w sprawie C-414/18.

Zobowiązania warunkowe wynikające z postępowań na szczeblu UE dotyczących składek *ex ante*

46 To, czy dana sprawa sądowa wiąże się z koniecznością wykazania zobowiązania warunkowego, zależy od prawdopodobieństwa wystąpienia wpływu zasobów ekonomicznych (zob. pkt 07–08). Wpływ zasobów ekonomicznych może przyjąć postać wpływu środków pieniężnych lub zmniejszenia składek, które mają zostać zapłacone w przyszłości. W ostatecznym rocznym sprawozdaniu finansowym za 2019 r. Jednolita Rada wykazała w związku z dziewięcioma sprawami toczącymi się przed Sądem zobowiązania warunkowe w kwocie 186 mln euro (w 2018 r. spraw takich było siedem, a kwota wyniosła 50 mln euro)⁶⁰. W tych dziewięciu sprawach skarżący domagają się unieważnienia decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* odnoszących się do cykli pobierania składek za lata 2017 i 2018. W związku z tym

⁶⁰ Sprawozdanie roczne Jednolitej Rady za 2019 r., s. 35.

w niniejszej części sprawozdania w pierwszej kolejności zostaną omówione te sprawy, a następnie sprawy dotyczące cykli pobierania składek za lata 2016 i 2019.

47 Ocena wspomnianych dziewięciu spraw jako zobowiązań warunkowych jest ściśle powiązana z wyrokiem Sądu wydanym w listopadzie 2019 r. (zob. *ramka 12*).

W orzeczeniu tym Sąd wyjaśnił szereg aspektów dotyczących środków odwoławczych przysługujących ogólnie w odniesieniu do obliczania przez Jednolitą Radę składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. Przede wszystkim w wyroku stwierdzono, że banki mogą kwestionować decyzje Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* bezpośrednio przed Sądem, nawet jeśli przedmiotowa decyzja nie jest do nich bezpośrednio skierowana. Ponadto Sąd wykrył pewne uchybienia związane z przestrzeganiem istotnych wymogów proceduralnych w procesie podejmowania decyzji w 2016 r., kiedy to Jednolita Rada dopiero rozpoczynała działalność.

Ramka 12 – Ogólne konsekwencje wyroków Sądu wydanych 28 listopada 2019 r. w odniesieniu do decyzji Jednolitej Rady z 2016 r. w sprawie składek *ex ante*

- Decyzja Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* nie jest aktem przygotowawczym, ale ostatecznym. Jako taka podlega kontroli sądowej sprawowanej przez sądy UE.
- Decyzja skierowana jest do krajowych organów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które odpowiadają za pobieranie składek finansowych od instytucji kredytowych.
- Wspomniana decyzja Jednolitej Rady dotyczy banków indywidualnie i bezpośrednio, ponieważ poszczególne banki są wymienione w decyzji z nazwy, a ponadto określa się w niej wysokość składek pojedynczych banków.
- Organy krajowe nie posiadają żadnej swobody co do ustalania wysokości składek poszczególnych banków określonych we wspomnianej decyzji. Nie mogą zmieniać tych kwot i są zobowiązane do pobrania składek od wskazanych instytucji.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie wyroków Sądu w sprawie T-365/16, sprawach połączonych T-377/16, T-645/16 oraz T-809/16, a także w sprawie T-323/16.

48 Jednolita Rada utrzymuje, że wiele uchybień proceduralnych wskazanych przez Sąd w odniesieniu do procesu podejmowania decyzji w 2016 r., gdy Jednolita Rada dopiero rozpoczynała działalność, zostało już wyeliminowanych. Stwierdziła jednak też, że w przypadku dziewięciu wspomnianych wyżej spraw wciąż istnieje ryzyko

rezydualne, iż sąd wykryje inne uchybienia proceduralne dotyczące decyzji w sprawie składek *ex ante* za lata 2017 i 2018. Ponadto Jednolita Rada zwróciła uwagę, że skarżący podnieśli zarzut niezgodności z prawem, w związku z czym istnieje ryzyko, że Sąd może orzec o nieważności ram prawnych dotyczących obliczania składek *ex ante*. W istocie we wrześniu 2020 r. Sąd unieważnił decyzję Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* dotyczącą trzech banków ze względu na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i stwierdził, że metoda obliczeniowa określona w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/63 jest w części niezgodna z prawem (zob. [ramka 13](#))⁶¹.

Ramka 13 – Ogólne konsekwencje wyroków Sądu wydanych 23 września 2020 r. w odniesieniu do decyzji Jednolitej Rady z 2017 r. w sprawie składek *ex ante*

Sąd unieważnił decyzję Jednolitej Rady z 2017 r. w sprawie składek *ex ante* ze względu na naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, tj. braku uwierzytelnienia aktu i niewystarczającego uzasadnienia w stosunku do trzech banków, które wniosły o unieważnienie decyzji. Sąd uznał, że uzasadnienie przedstawione przez Jednolitą Radę nie pozwala skarżącym na sprawdzenie, czy wysokość ich składki została obliczona prawidłowo, lub na podjęcie decyzji, czy celowe jest wniesienie odnośnej skargi do sądu. Sąd odnotował, że ponieważ obliczenia wysokości składek skarżących opierają się również na danych pochodzących z około 3 500 innych banków, są one w nieunikniony sposób nieprzejrzyste.

W sprawozdaniach dotyczących sprawozdań finansowych Jednolitej Rady za lata 2017, 2018 i 2019 Trybunał odnotował, że z uwagi na wymóg zachowania poufności Jednolita Rada nie może ujawnić danych banków wykorzystanych na potrzeby obliczenia wysokości składek *ex ante*, co ogranicza przejrzystość⁶².

W jednej z przedmiotowych spraw skarżący podniósł zarzut niezgodności z prawem. Sąd stwierdził, że naruszenie przez Jednolitą Radę obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do części obliczeń składek *ex ante* dotyczących korekty o profil ryzyka wynika z metodyki ustanowionej w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/63, którą Sąd uznał za częściowo niezgodną z prawem. W konsekwencji Sąd uznał, że aby Jednolita Rada mogła przyjąć nową decyzję, w której nie wystąpiłby błąd niewystarczającego uzasadnienia, konieczna jest zmiana rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63. W związku z tym Sąd orzekł w wyroku, że skutki unieważnionej decyzji Jednolitej Rady pozostają w mocy

⁶¹ Wyroki z 23 września 2020 r. w sprawach T-411/17, T-414/17 oraz T-420/17.

⁶² Pkt 2.7 sprawozdania rocznego Trybunału dotyczącego agencji UE za rok budżetowy 2017.

w stosunku do skarżącego przez okres sześciu miesięcy od dnia, w którym wyrok stanie się prawomocny.

Jednolita Rada lub Komisja mogą odwołać się od tych postanowień przez okres dwóch miesięcy. Jeśli odwołanie nie zostanie rozpatrzone pozytywnie, ryzyko przegrania kolejnych nierozstrzygniętych spraw dotyczących decyzji w sprawie składek *ex ante* w związku z podobnymi naruszeniami istotnych wymogów proceduralnych jest wysokie. Ponadto Komisja byłaby wówczas zobowiązana do wprowadzenia korekt do obecnie stosowanej metodyki, a Jednolita Rada musiałaby przyjąć nową decyzję w sprawie składek *ex ante* za 2017 r. w oparciu o skorygowaną metodykę w odniesieniu do trzech skarżących. Ponowne przeliczenie może skutkować wnioskowaniem o zwrot środków lub roszczeniem odszkodowawczym, jeśli po tym ponownym przeliczeniu kwota składki należnej w przypadku danego banku byłaby niższa niż kwota faktycznie wpłacona za 2017 r.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie wyroków Sądu z 23 września 2020 r. w sprawach T-411/17, T-414/17 oraz T-420/17.

49 Wpływ finansowy unieważnienia po części określa się na podstawie przesłanek, którymi kierował się sąd, orzekając w danej sprawie o unieważnieniu. Ponieważ Sąd unieważnił decyzje Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* za 2016 r. dotyczące trzech banków jedynie w oparciu o względy proceduralne, odnośne obliczenia pozostały w mocy, a Jednolita Rada wydała nową decyzję w sprawie składek *ex ante* za 2016 r., opierając się na skorygowanym podejściu proceduralnym. Ponadto zewnętrzni doradcy prawni Jednolitej Rady potwierdzili, że wyrok Sądu dotyczący składek *ex ante* za 2016 r. jest ograniczony co do zakresu do trzech banków, a więc pozostałe decyzje w sprawie składek za 2016 r. pozostają w mocy w odniesieniu do wszystkich pozostałych banków. Unieważnienie decyzji doprowadziło do powstania roszczenia skarżących względem Jednolitej Rady, ale roszczenie to miało jedynie charakter tymczasowy, ponieważ zostało zniesione nową decyzją Jednolitej Rady. W związku z tym nie doszło do żadnego faktycznego wypływu środków. Niemniej Jednolita Rada przewidziała rezerwę, ponieważ będzie musiała pokryć koszty sądowe skarżących w tych trzech sprawach⁶³. Całość rezerwy, w kwocie 686 400 euro, obejmuje ponadto szacowane koszty sądowe związane z dziewięcioma wspomnianymi wyżej sprawami odnoszącymi się do cykli pobierania składek za lata 2017 i 2018, które zaklasyfikowano jako zobowiązania warunkowe (zob. pkt 45).

50 W maju, czerwcu i sierpniu 2020 r. trzy wspomniane banki złożyły do Sądu skargi o unieważnienie nowej decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* za 2016 r. W momencie przeprowadzania kontroli Trybunału Jednolita Rada stwierdziła, że nie

⁶³ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 30.

jest jeszcze w stanie ocenić ryzyka wypływu środków w związku z tymi sprawami i w związku z tym nie wykazała zobowiązań warunkowych. Sąd zawiesił postępowanie w dwóch z tych spraw do momentu, aż Sąd nie orzeknie w kilku istotnych nierozstrzygniętych sprawach dotyczących składek *ex ante*⁶⁴.

51 W momencie podpisywania ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego (zob. pkt **04**) Jednolita Rada szacowała, że unieważnienie decyzji w sprawie składek *ex ante* za 2019 r. jest mało prawdopodobne, ponieważ w porównaniu z wcześniejszymi latami udoskonaliła ona stosowane procedury, biorąc przy tym pod uwagę ogłoszone wyroki. Niemniej w świetle niedawnych wyroków Sądu (zob. **ramka 13**) oraz faktu, że w okresie od 2016 do 2020 r. stosowano tę samą metodykę obliczeniową, czynniki ryzyka związane z wszystkimi nierozstrzygniętymi sprawami toczącymi się przed sądami UE uległy zmianie.

52 Podsumowując, Trybunał nie znalazł żadnych dowodów, które podważałyby wnioski sformułowane przez Jednolitą Radę na podstawie informacji dostępnych w momencie zamknięcia ksiąg rachunkowych w połowie czerwca 2020 r. Ze względu na niedawno ogłoszone wyroki Sądu (zob. **ramka 13**) zmieniły się jednak czynniki ryzyka związane z nierozstrzygniętymi sprawami dotyczącymi decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante*. W związku z tym Jednolita Rada będzie musiała uwzględnić te nowe okoliczności.

Zobowiązania warunkowe wynikające z postępowań na szczeblu krajowym dotyczących składek *ex ante*

53 Aby zapewnić sobie należytą wiedzę o ryzyku finansowym, na które jest narażona, Jednolita Rada ustanowiła procedurę nadzorczą w odniesieniu do zobowiązań warunkowych wynikających ze spraw sądowych toczących się na szczeblu krajowym. Ta procedura nadzorcza stanowi część systemu kontroli wewnętrznej Jednolitej Rady. Jednolita Rada zwraca się do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o szczegółowy wykaz postępowań w toku dotyczących składek *ex ante*. Wykaz ten obejmuje też informacje o skarżących i odnośnych kwotach. Ponadto krajowe organy są proszone o poświadczenie na piśmie wiarygodności przekazanych informacji oraz ocenę, z jakim prawdopodobieństwem postępowania dotyczące

⁶⁴ Sąd zawiesił postępowanie w sprawie T-336/20 do momentu, aż nie zostaną wydane ostateczne wyroki w sprawach T-411/17, T-414/17 oraz T-420/17. Postępowanie w sprawie T-339/20 zostało zawieszono do momentu, aż nie zostaną wydane wyroki w sprawach T-420/17, T-413/18 oraz T-481/19.

składek *ex ante* zakończą się wynikiem korzystnym dla skarżących. Informacje te są następnie przekazywane księgowemu Jednolitej Rady.

54 Jak wynika z informacji otrzymanych od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, postępowania administracyjne i sądowe dotyczące decyzji w sprawie składek wszczęto w stosunku do trzech takich krajowych organów. Dwa organy krajowe uznały, że w przypadku pewnych nierozstrzygniętych odwołań w postępowaniach administracyjnych oraz spraw sądowych toczących się na szczeblu krajowym nie sposób na tym etapie ocenić prawdopodobieństwa wpływu zasobów ekonomicznych ze względu na złożoność i bezprecedensowy charakter rozpatrywanych kwestii. W 2019 r. Trybunał zalecił, by w zależności od zmian w orzecznictwie ujawnić zobowiązania warunkowe w odniesieniu do wszystkich roszczeń, których nie można uznać za mało prawdopodobne⁶⁵. Jednolita Rada zastosowała się do powyższego zalecenia i wykazała jako zobowiązanie warunkowe łączną kwotę sporną w wysokości 1 861 mln euro związaną z tymi odwołaniami i sprawami sądowymi⁶⁶.

55 Wspomniany system został ustanowiony w oparciu o założenie Jednolitej Rady, że sprawy sądowe dotyczące składek *ex ante* na szczeblu krajowym mogą skutkować wypływem zasobów. W przyszłości w sprawozdawczości finansowej Jednolitej Rady będzie należało uwzględnić orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w trybie prejudycjalnym dotyczące decyzji w sprawie składek *ex ante* rozpatrywanych w postępowaniach na szczeblu krajowym (zob. pkt 45 oraz ramka 11). Ponieważ jedynie sądy UE mogą orzekać o zgodności z prawem obliczania przez Jednolitą Radę składek *ex ante* i w powiązanych sprawach, sądy krajowe nie są właściwe do unieważnienia tych decyzji. Zatem jest bardzo mało prawdopodobne, że dojdzie do wypływu zasobów ekonomicznych w wyniku spraw dotyczących składek *ex ante* na szczeblu krajowym, i nie ma konieczności, by wykazywać zobowiązania warunkowe w związku z tymi sprawami. Niemniej Jednolita Rada stanowczo powinna nadal monitorować sprawy sądowe na szczeblu krajowym dotyczące składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu (zob. pkt 56–57 poniżej) przynajmniej przez pewien okres, zważywszy na możliwość wnioskowania przez sądy krajowe do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

⁶⁵ Zalecenie 2 w sprawozdaniu dotyczącym wszelkich zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję zadań na mocy odnośnego rozporządzenia za rok budżetowy 2018.

⁶⁶ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 35.

Dodatkowe wykazanie kwot składek *ex ante* będących przedmiotem sporów na szczeblu UE i krajowym

56 Obok wykazania zobowiązań warunkowych związanych ze składkami *ex ante* Jednolita Rada wykazała – z myślą o zapewnieniu większej przejrzystości – łączną kwotę składek *ex ante*, które są przedmiotem postępowań administracyjnych lub sądowych. Zgodnie ze stanem na 31 grudnia 2019 r. kwota ta sięgała około 4,9 mld euro, z czego 2,5 mld euro dotyczyło spraw na szczeblu krajowym, a 2,4 mld euro spraw toczących się przed Sądem⁶⁷. Od tamtej pory wniesiono szereg nowych spraw i odwołań od decyzji w sprawie składek *ex ante* na szczeblu krajowym (zob. [tabela 4](#)). Te ujawnione kwoty zapewniają przydatne informacje kontekstowe dla zainteresowanych stron.

Tabela 4 – Zmiany w wysokości kwot będących przedmiotem sporów na szczeblu krajowym związanych ze składkami *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu

Składka za rok	Liczba spraw wg stanu na maj 2020 r.	Kwota będąca przedmiotem sporów wg stanu na maj 2020 r. (w mln EUR)	Liczba spraw wg stanu na maj 2019 r.	Kwota będąca przedmiotem sporów wg stanu na maj 2019 r. (w mln EUR)
2020	31	669	nie dotyczy / brak danych	nie dotyczy / brak danych
2019	136	662	135	646
2018	114	587	114	587
2017	132	578	131	559
2016	240	563	240	563
2015	4	84	5	84
ŁĄCZNIE	657	3 143	625	2 439

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych Jednolitej Rady; kwoty zaokrąglono do pełnych milionów.

57 Jak zauważono w sprawozdaniu finansowym Jednolitej Rady, 315 mln euro z łącznej kwoty będącej przedmiotem sporów jest przedmiotem sporów zarówno na szczeblu krajowym, jak i przed sądami UE. Jeśli żądania skarżących zostaną spełnione, w stosownym przypadku odpowiednia kwota lub jej część będą musiały być zwrócone jedynie raz.

⁶⁷ Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 36.

Zobowiązania warunkowe związane ze składkami administracyjnymi

58 Każdego roku Jednolita Rada pobiera składki administracyjne, aby sfinansować koszty prowadzonej działalności (zob. *rys. 1*). Wszystkie banki objęte zakresem rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu w 19 uczestniczących państwach członkowskich muszą wносить składki na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady. W styczniu 2018 r. wprowadzono ostateczną postać systemu składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady i utworzono stały system odprowadzania składek administracyjnych⁶⁸. W przeciwieństwie do składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu składki administracyjne nie są pobierane przez organy krajowe, ale bezpośrednio przez Jednolitą Radę. Pobiera się je na poziomie grup banków, podczas gdy składki *ex ante* – na poziomie pojedynczych podmiotów. W rezultacie poszczególne rodzaje składek obejmują różną liczbę banków.

59 W lutym 2020 r. Jednolita Rada obliczyła roczne składki administracyjne za rok budżetowy 2020 w oparciu o dane EBC zebrane w poprzednim roku budżetowym. Na podstawie tych obliczeń przedstawiła poszczególnym bankom odpowiednie powiadomienia o składkach. Powiadomienia o wysokości składek administracyjnych za 2020 r. otrzymało około 2 370 banków (zob. tabela 5). Obliczona kwota składek wyniosła 69,1 mln euro, a termin na uiszczenie płatności upłynął 26 marca 2020 r. Istotne instytucje zapłaciły około 95% całości naliczonej kwoty składek. Podmiotom o niższej sumie bilansowej obniżono przy tym część nałożonych na nie opłat⁶⁹. Ogólnie kwota zebranych opłat była mniejsza niż w 2019 r., ponieważ Jednolita Rada zgromadziła w 2018 r. nadwyżkę budżetową w wysokości 50,4 mln euro. W razie konieczności wysokość składek za 2020 r. zostanie obliczona ponownie na podstawie informacji o zmianie zakresu działalności lub statusu poszczególnych instytucji. Te ponowne obliczenia zostaną przeprowadzone w ramach następnego cyklu obliczeniowego.

⁶⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2361.

⁶⁹ Na składki administracyjne składają się dwa elementy: minimalna kwota składki i kwota składki o zmiennej wysokości. Jednolita Rada zmniejszyła o połowę minimalną kwotę składki w przypadku istotnych instytucji i banków transgranicznych dysponujących łącznymi aktywami o wartości 10 mld euro lub mniej, a także w przypadku instytucji innych niż istotne dysponujących łącznymi aktywami o wartości 1 mld euro lub mniej.

Tabela 5 – Składki administracyjne naliczone przez Jednolitą Radę

	2020	2019	2018	2017	2016	2015
Liczba banków, które otrzymały powiadomienia	2 370	2 660	2 729*	2 819*	2 963*	3 060*
Łączna kwota składek, które mają zostać pobrane (w mln EUR)	69,1	88,8	91,4	83,0	56,7	21,8

Źródło: Jednolita Rada. Kwoty zaokrąglono do pełnych milionów. (*) W odniesieniu do lat 2015–2018 liczba banków odzwierciedla roczną średnią, ponieważ składki za te lata zostały ponownie obliczone w 2018 r., gdy wprowadzono ostateczną postać systemu składek. Jeśli chodzi o składki administracyjne, dane za rok 2015 r. obejmują listopad i grudzień 2014 r.

60 Od powiadomień o składkach administracyjnych przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej Jednolitej Rady w terminie sześciu tygodni⁷⁰. Decyzje komisji odwoławczej można z kolei zaskarżyć do Sądu. W 2019 r. ani w 2020 r. banki nie wniosły żadnych odwołań od powiadomień o składkach administracyjnych. W związku z tym Jednolita Rada nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych wynikających ze składek administracyjnych. Brak odwołań i sporów prawnych wskazuje, że obliczenia zostały przeprowadzone należycie.

Inne postępowania prawne i informacje dodatkowe

61 W maju 2020 r. Jednolita Rada została poinformowana o dwóch skargach złożonych do Sądu dotyczących spraw kadrowych⁷¹. Niemniej skargi te zostały wniesione dopiero 10 lipca 2020 r. i w związku z tym Jednolita Rada nie wykazała powiązanych zobowiązań warunkowych lub informacji w sprawozdaniu finansowym za 2019 r.⁷²

62 Od niektórych decyzji Jednolitej Rady, np. dotyczących składek administracyjnych i dostępu do dokumentów, przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej Jednolitej Rady⁷³. W 2019 i 2020 r. do tej komisji wniesiono szereg nowych skarg, ale ponieważ

⁷⁰ Art. 85 ust. 3 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

⁷¹ Sprawy T-270/20 oraz T-271/20.

⁷² Ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za rok budżetowy 2019, s. 37.

⁷³ Art. 85 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

skargi te dotyczyły tylko dostępu do dokumentów, nie powinny one skutkować powstaniem zobowiązań warunkowych.

63 Jednolita Rada wykazała, że ustanowiła i stosuje odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, które zapewniają jej przegląd odpowiednich sporów toczących się przed sądami UE i organami krajowymi. Ze względu na charakter postępowań na szczeblu krajowym Jednolita Rada zależy w dużym stopniu od współpracy ze strony odpowiednich krajowych organów. Jak wynika z dostępnego przeglądu i zgodnie z wcześniejszym zaleceniem Trybunału, wewnętrzna ocena ryzyka związanego z poszczególnymi kategoriami sporów prawnych toczących się na szczeblu UE jest przeprowadzana przez zespół do spraw prawnych Jednolitej Rady. Następnie wyniki tej oceny są przekazywane księgowemu. Członkowie wykonawczy Jednolitej Rady są regularnie informowani o bieżącej sytuacji.

64 Skargi wnoszone do sądów przeciwko Jednolitej Radzie i krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiążą się z kosztami, jeśli chodzi o przeznaczenie koniecznych zasobów kadrowych i finansowych. Kosztami zostaną obciążone bezpośrednio te podmioty, a w konsekwencji wszystkie banki za pośrednictwem wnoszonych składek administracyjnych. W 2019 r. Jednolita Rada wypłaciła 2,2 mln euro na zewnętrzne usługi prawne na potrzeby postępowań sądowych w kolejnych latach, co oznacza spadek w porównaniu z kwotą 5,9 mln euro w 2018 r. Zgodnie ze stanem na koniec 2019 r. służba prawna Jednolitej Rady zajmująca się sporami prawnymi obejmowała pięć ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC), co oznacza spadek w stosunku do siedmiu EPC w 2018 r. Na dzień 24 września 2020 r. liczba pracowników wzrosła natomiast do dziewięciu EPC i dwóch pracowników tymczasowych. Ponadto zespół zajmujący się sporami prawnymi regularnie korzysta ze wsparcia pracowników przypisanych do zespołu doradztwa prawnego w ramach działu prawnego Jednolitej Rady.

Część II – Zobowiązania warunkowe Komisji

65 Komisja Europejska potwierdziła, że na dzień 31 grudnia 2019 r. nie miała żadnych zobowiązań warunkowych powstałych w związku z wykonywaniem zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

66 Unijne orzecznictwo⁷⁴ ogranicza delegowanie uprawnień na rzecz agencji UE, takich jak Jednolita Rada, do delegowania uprawnień wykonawczych i nakłada tym samym ograniczenia na delegowanie uprawnień dyskrecyjnych. W związku z tym zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji staje się obowiązujący dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję. Komisja może wyrazić sprzeciw wobec wszelkich aspektów uznaniowych proponowanego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeśli Komisja sprzeciwia się wdrożeniu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ze względu na kryterium interesu publicznego lub też domaga się istotnej zmiany, jeśli chodzi o wykorzystanie jednolitego funduszu, musi przedłożyć wszelkie takie zmiany Radzie⁷⁵.

67 7 czerwca 2017 r. Komisja zatwierdziła pierwszy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁷⁶ przyjęty przez Jednolitą Radę. W związku z tym programem przed Sądem toczyło się 26 postępowań przeciwko Komisji zgodnie ze stanem na czerwiec 2020 r.⁷⁷. Wszystkich 26 skarżących wnioskowało o unieważnienie przedmiotowej decyzji Komisji, ale pięciu z nich wystąpiło również z roszczeniami odszkodowawczymi. Sprawy te wciąż trwają, a Sąd nie wydał jeszcze żadnego orzeczenia. Ponieważ w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE nie wykorzystano żadnego wsparcia finansowego ze środków publicznych ani jednolitego funduszu (zob. pkt 02), Komisja nie przeprowadziła oceny pod kątem pomocy państwa lub pomocy w ramach funduszu.

68 Podobnie jak w przypadku sprawozdania za 2018 r., Komisja podjęła decyzję o niewykazywaniu żadnych zobowiązań warunkowych w odniesieniu do tych spraw na podstawie własnej oceny księgowej. Na poparcie tej oceny przytoczono między innymi argument, że – jak wynika z dostępnych informacji – żaden skarżący nie wykazał w wystarczającym stopniu odpowiedzialności pozaumownej Komisji. Komisja stwierdziła w szczególności, że nie doszło do wystarczająco poważnego naruszenia

⁷⁴ Zgodnie z doktryną Meroni ustanowioną w wyrokach wydanych w sprawach 9/56 i 10/56, Meroni & Co, Industrie Metallurgiche przeciwko Wysokiej Władzy EWWiS, ECLI:EU:C:1958:7 i ECLI:EU:C:1958:8, a także w wyroku wydanym w sprawie C-270/12, Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, ECLI:EU:C:2014:18.

⁷⁵ Art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

⁷⁶ Zatwierdzenie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. (BPE).

⁷⁷ Tylko w jednej spośród tych 26 spraw Komisja jest jedyną stroną pozwaną.

przepisu prawa przyznającego uprawnienia jednostkom (zob. pkt 17). Stoi zatem na stanowisku, że wypływ środków w związku z decyzją o zatwierdzeniu wspomnianego programu jest mało prawdopodobny. Ponadto Komisja zwróciła uwagę, że żaden ze skarżących nie mógł ponieść szkód, zważywszy że alternatywą dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłoby postępowanie upadłościowe na podstawie przepisów krajowych. Każdy akcjonariusz lub wierzyciel, który znalazłby się w lepszej sytuacji w razie przeprowadzenia postępowania upadłościowego, otrzymałby rekompensatę z jednolitego funduszu w ramach procedury niepogarszania sytuacji wierzycieli (zob. pkt 37–40). Komisja stwierdziła więc na podstawie własnego rozległego doświadczenia, że ewentualne wystąpienie ryzyka finansowego dla Komisji w związku z tymi sprawami jest mało prawdopodobne.

69 Z badania próby przeprowadzonego przez Trybunał wynika, że niektórzy ze skarżących utrzymują, iż spełnione są warunki konieczne do zaistnienia pozaumownej odpowiedzialności Unii. Trybunał zauważa, że sporządzanie wszelkich prognoz jest na tym etapie utrudnione ze względu na fakt, iż ramy prawne regulujące restrukturyzację i uporządkowaną likwidację są stosunkowo nowe i tworzą złożony i szczegółowy system prawny, który nie ma precedensu. Niemniej Trybunał nie znalazł dowodów, które stałyby w sprzeczności z oceną przeprowadzoną przez Komisję.

70 Obok spraw dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE Komisja była również stroną w dwóch sprawach⁷⁸, w których skarżący domagali się unieważnienia decyzji w sprawie składek *ex ante* i przyznania rekompensat. W obu przypadkach Komisja jest stroną pozwaną wspólnie z Jednolitą Radą. Podczas gdy Jednolita Rada może być zobowiązana do zwrotu środków w razie unieważnienia podjętej przez nią decyzji w sprawie składek *ex ante*, ryzyko Komisji ogranicza się do ewentualnego pokrycia kosztów sądowych poniesionych przez skarżących. Jednolita Rada wykazała zobowiązanie warunkowe w związku z jedną z tych spraw, Komisja tymczasem stoi na stanowisku, że nie można zarzucić jej żadnego zachowania niezgodnego z prawem, i w związku z tym nie wykazała żadnych zobowiązań warunkowych. Postępowanie w obu sprawach zostało zawieszona przez Sąd do momentu wydania 23 września 2020 r. ostatecznych wyroków w trzech sprawach dotyczących składek *ex ante* za 2017 r. (zob. ramka 13).

⁷⁸ Sprawy T-386/18 oraz T-400/19.

Część III – Zobowiązania warunkowe Rady

71 Trybunał otrzymał oświadczenie księgowego Rady, w którym stwierdził on, że na dzień 31 grudnia 2019 r. Rada nie miała żadnych zobowiązań warunkowych powstałych w związku z wykonaniem zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu.

72 Opierając się na stosownej ocenie, Komisja może wyrazić sprzeciw wobec programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego przez Jednolitą Radę. Jeśli sprzeciw ten dotyczy kryterium interesu publicznego lub też Komisja domaga się istotnej zmiany, jeśli chodzi o wykorzystanie jednolitego funduszu, musi ona przedłożyć wszelkie takie zmiany Radzie (zob. pkt 66).

73 Do tej pory Rada nie była zaangażowana w żadne decyzje dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, była jednak stroną jednej sprawy sądowej dotyczącej BPE zgodnie ze stanem na koniec 2017 r. W 2018 r. skargę uznano jednak za niedopuszczalną w zakresie, w jakim dotyczyła ona Rady⁷⁹. W związku z tym nie doprowadziło to do powstania jakichkolwiek zobowiązań warunkowych dla Rady.

⁷⁹ Postanowienie Sądu (ósmej izby) z dnia 14 czerwca 2018 r. w sprawie Cambra Abaurrea przeciwko Parlamentowi i innym (sprawa T-553/17).

Wnioski i zalecenia

74 Trybunał zauważa, że sporządzanie wszelkich prognoz dotyczących wyników toczących się postępowań sądowych przeciwko Jednolitej Radzie i Komisji dotyczących decyzji o przeprowadzeniu lub nieprzeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest na obecnym etapie utrudnione ze względu na fakt, że ramy prawne regulujące restrukturyzację i uporządkowaną likwidację są stosunkowo nowe i tworzą złożony i szczegółowy system prawny, który nie ma precedensu. Trybunał nie znalazł jednocześnie dowodów, które stałyby w sprzeczności z ocenami przeprowadzonymi przez Jednolitą Radę i Komisję w odniesieniu do zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez nie zadań na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu (zob. pkt **25** i **36**). W związku z tymi sprawami nie ujawniono żadnych zobowiązań warunkowych.

75 Jednolita Rada jeszcze bardziej udoskonaliła sposób prezentowania informacji rachunkowych na temat zobowiązań warunkowych dotyczących składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. W sprawozdaniu finansowym za 2019 r. Jednolita Rada wykazała zobowiązania warunkowe w kwocie 186 mln euro w związku ze sprawami toczącymi się przed sądami UE, które dotyczą cykli pobierania składek za 2017 i 2018 r. (zob. pkt **45**). Ujawniając te kwoty, Jednolita Rada wykazała się ostrożnością, w szczególności jeśli wziąć pod uwagę fakt, że we wrześniu 2020 r. Sąd unieważnił decyzje Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* za 2017 r. w odniesieniu do trzech banków ze względu na brak uwierzytelnienia i niedostateczne uzasadnienie, w jednym przypadku wynikające z częściowej niezgodności z prawem ram prawnych leżących u podstaw decyzji (zob. **ramka 13**). Jeśli odwołanie nie zostanie rozpatrzone pozytywnie, istnieje wysokie ryzyko, że we wszystkich nierozstrzygniętych sprawach dotyczących decyzji w sprawie składek *ex ante* zapadnie orzeczenie o unieważnieniu. W związku z powyższym – i po uwzględnieniu wszelkich nowo zaistniałych okoliczności – Jednolita Rada będzie musiała dokonać ponownej oceny wszystkich nierozstrzygniętych spraw dotyczących składek *ex ante* przy sporządzaniu sprawozdania finansowego za 2020 r.

76 Jednolita Rada poprawiła ponadto sposób przedstawiania informacji na temat zobowiązań warunkowych dotyczących postępowań krajowych odnoszących się do składek *ex ante*. Dwa z trzech krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących stronami w tych postępowaniach stwierdziły, że nie były w stanie ocenić ryzyka związanego z toczącymi się sprawami. Zgodnie z zaleceniem Trybunału z 2019 r. Jednolita Rada wykazała kwoty powiązane z tymi sprawami jako zobowiązania warunkowe na łączną kwotę 1 861 mln euro, ponieważ

wyptywu środków nie można wykluczyć ponad uzasadnioną wątpliwość (zob. pkt 54). Jak wynika jednak z orzeczenia TSUE wydanego w trybie prejudycjalnym (zob. *ramka 11*), sądy krajowe nie są właściwe do kontrolowania decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu. W związku z tym jest bardzo mało prawdopodobne, by zaskarżenie decyzji w sprawie składek *ex ante* do sądów krajowych samo z siebie spowodowało wypływ zasobów ekonomicznych Jednolitej Rady. Sprawy te nie pociągają zatem za sobą konieczności wykazania odnośnych zobowiązań warunkowych.

77 Jednolita Rada została poinformowana o nowych sprawach sądowych toczących się przed sądami UE. Dotyczą one:

- o decyzji Jednolitej Rady o nieprzyznaniu rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom BPE zgodnie z zasadą nie pogarszania sytuacji wierzycieli (zob. pkt 40);
- o nowej decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu za 2016 r. (zob. pkt 50);
- o decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu za 2020 r. (zob. pkt 44);
- o w dwóch przypadkach – spraw kadrowych (zob. pkt 61).

Sprawy te zostały jednak wniesione na kilka tygodni przed podpisaniem ostatecznego sprawozdania finansowego Jednolitej Rady, a jednocześnie wymagają wnikliwej analizy złożonych skarg. Służba prawna Jednolitej Rady poinformowała, że analiza ryzyka związanego z tymi sprawami jeszcze trwa, w związku z czym ryzyko to nie zostało oszacowane w porę, by można było uwzględnić je w sprawozdaniu finansowym za 2019 r. Sprawy te będą musiały zostać uwzględnione w sprawozdaniu finansowym Jednolitej Rady za 2020 r.

Zalecenie 1 – Niedawno wydane wyroki i spory prawne

W świetle wyroków niedawno wydanych przez Sąd i Trybunał Sprawiedliwości oraz wszelkich związanych z nimi zmian Jednolita Rada powinna ponownie ocenić ryzyko związane z wszystkimi toczącymi się postępowaniami, które dotyczą decyzji Jednolitej Rady w sprawie składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu, oraz dokonać oceny wszelkich nowych postępowań sądowych.

Termin realizacji: przedstawienie sprawozdania finansowego Jednolitej Rady za rok 2020.

78 Aby zagwarantować, że w sprawozdaniu finansowym przedstawiono prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji, księgowy musi uzyskać wszelkie istotne informacje. Do celów sporządzenia sprawozdania finansowego Jednolitej Rady za 2019 r. księgowy Jednolitej Rady otrzymał ocenę ryzyka toczących się sporów prawnych w podziale na kategorie sporów. Ocena ta została przygotowana przez służbę prawną Jednolitej Rady (zob. pkt **63**). W odróżnieniu od sprawozdania finansowego za 2018 r. w ocenie ryzyka ujęto również pewne elementy uzasadnienia. Ponadto księgowy uzyskał kompleksowe informacje od krajowych organów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat postępowań dotyczących składek *ex ante* toczących się na szczeblu krajowym (zob. pkt **53**), lecz nie otrzymał takich informacji w odniesieniu do postępowań krajowych dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE (zob. pkt **31**)

Zalecenie 2 – Przekazywanie informacji księgowemu

Jednolita Rada powinna w ostatecznym rocznym sprawozdaniu finansowym uwzględnić wszystkie sprawy sądowe, tak aby zagwarantować, że sprawozdanie to przedstawia prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji. Dotyczy to wszelkich informacji związanych z ewentualnym wpływem zasobów ekonomicznych, na przykład informacji na temat postępowań na szczeblu krajowym przeciwko decyzjom wykonawczym dotyczących zatwierdzonych programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Termin realizacji: przedstawienie sprawozdania finansowego Jednolitej Rady za rok 2020.

Niniejsze sprawozdanie zostało przyjęte przez Izbę IV, której przewodniczy Alex Brenninkmeijer, członek Trybunału Obrachunkowego, na posiedzeniu w Luksemburgu w dniu 10 listopada 2020 r.

W imieniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

Klaus-Heiner Lehne

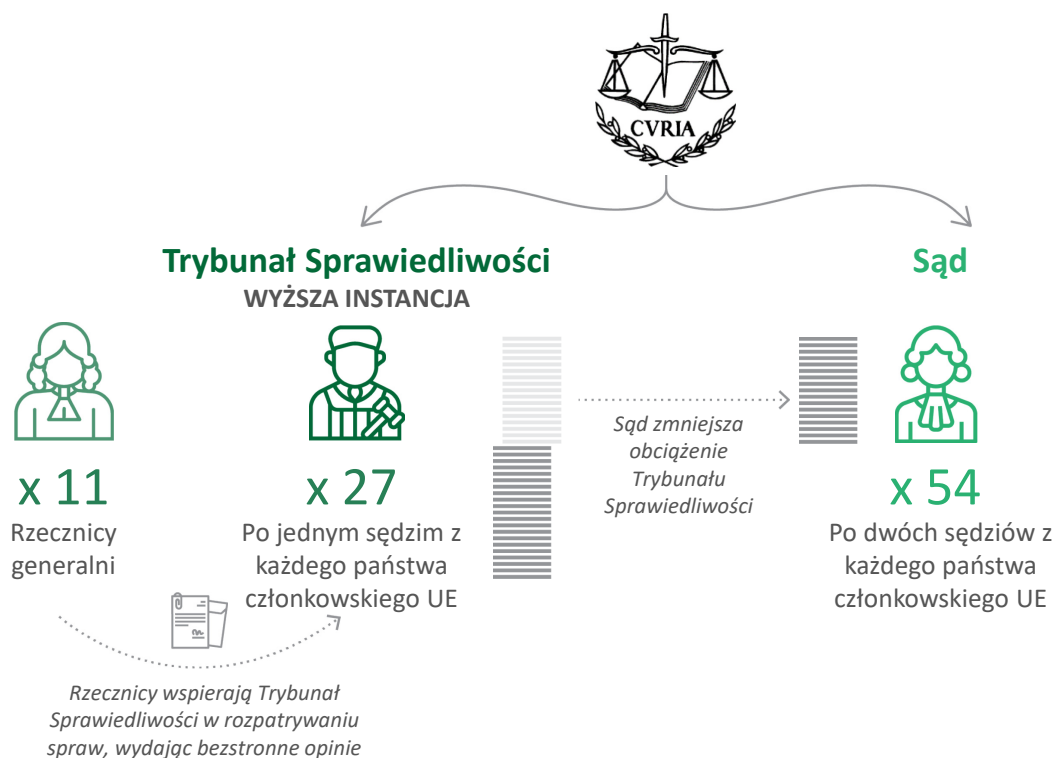
Prezes

Załączniki

Załącznik I – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i dostępne środki prawne umożliwiające odwołanie się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych UE

01 Na TSUE (zob. [rys. 1](#)) składają się dwa organy sądowe – Trybunał Sprawiedliwości i Sąd. W Trybunale Sprawiedliwości sprawy przydziela się rzecznikom generalnym, którzy wydają opinie mające wspierać Trybunał Sprawiedliwości w rozpatrywaniu spraw. Sąd utworzono z myślą o zmniejszeniu obciążenia Trybunału Sprawiedliwości. Rozpatruje on głównie skargi wniesione przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa przeciwko aktom prawnym Unii i aktom regulacyjnym, które bezpośrednio tych podmiotów dotyczą, a także skargi o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. Od wyroków Sądu można odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy, przy czym odwołania muszą ograniczać się do kwestii prawnych.

Rys. 1 – Struktura Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

02 Istnieje szereg środków prawnych, z których mogą skorzystać osoby fizyczne i prawne, by odwołać się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych

Unii (zob. [rys. 2](#)). Jednym z tych środków jest skarga o unieważnienie prawnie wiążącej decyzji, która jest skierowana do danej osoby lub dotyczy danej osoby bezpośrednio i indywidualnie. Aby doprowadzić do unieważnienia decyzji podjętej przez UE lub jeden z organów unijnych, skarżący muszą wnieść skargę w terminie dwóch miesięcy od opublikowania odnośnej decyzji⁸⁰.

Rys. 2 – Dostępne środki prawne umożliwiające odwołanie się od decyzji instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii

Skarga o UNIEWAŻNIENIE (określonej decyzji)	Skarga o ODSZKODOWANIE (z tytułu odpowiedzialności)
Art. 263 TFUE	Art. 268, 340 TFUE
PODSTAWA PRAWNA 	
TERMINY (na wniesienie skargi) 	
2 miesiące	5 lat
Prawnie wiążący akt Akt ten dotyczy danego podmiotu bezpośrednio i indywidualnie Unieważnienie przynosi korzyści skarżącemu	Bezprawne działanie Rzeczywista i pewna szkoda Bezpośredni związek przyczynowy
WARUNKI (w uproszczeniu) 	

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie TFUE i orzecznictwa.

03 Innym rodzajem środka prawnego jest skarga o odszkodowanie, w której zgłasza się roszczenie z tytułu odpowiedzialności pozaumownej Unii. Zainteresowane strony mogą występować z roszczeniami odszkodowawczymi wobec UE w oparciu o rzekomą odpowiedzialność pozaumowną⁸¹ jedynie w terminie pięciu lat. Aby dojść swoich roszczeń odszkodowawczych, skarżący muszą wykazać wystarczająco poważne naruszenie przez instytucję przepisu prawa przyznającego uprawnienia jednostkom,

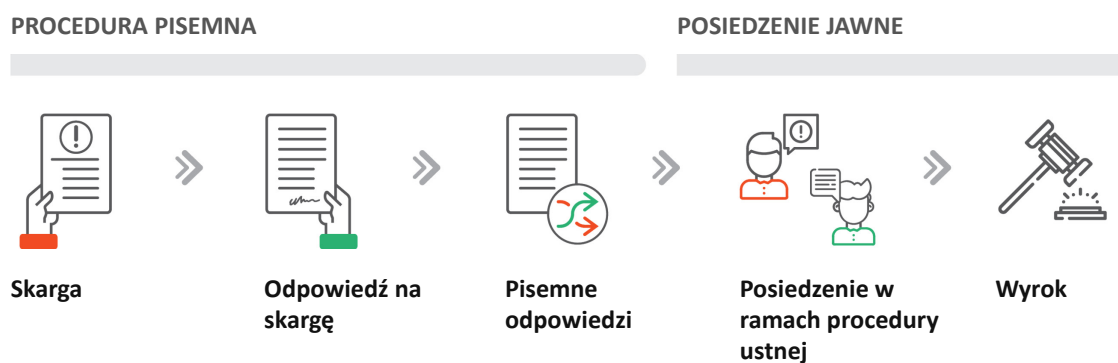
⁸⁰ W art. 263 TFUE zdefiniowano ten termin jako dwa miesiące od daty publikacji aktu lub jego notyfikowania skarżącemu lub, w razie ich braku, od daty powzięcia przez niego wiadomości o tym akcie.

⁸¹ Art. 268 TFUE, art. 87 ust. 5 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu oraz art. 46 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

rzeczywistą stratę poniesioną przez skarżącego oraz bezpośredni związek przyczynowy między czynem bezprawnym a szkodą.

04 Każde postępowanie sądowe rozpoczyna się od wniesienia skargi przez skarżącego. W skardze podnosi się zarzuty i wskazuje argumenty na ich poparcie, a także żądania skarżącego. W terminie dwóch miesięcy⁸² strona pozwana jest zobowiązana złożyć pisemną odpowiedź na skargę. Zazwyczaj skarżący może wówczas przedstawić replikę do odpowiedzi na skargę, strona pozwana natomiast – duplikę do odpowiedzi. Strony, które są w stanie wykazać interes w rozstrzygnięciu sprawy, mogą uczestniczyć w postępowaniu w charakterze interwenienta, składając uwagi na poparcie wniosków jednej ze stron. Ponadto sądy UE mogą uznać, że należy zadać stronom szczegółowe pytania, a strony mają na te pytania obowiązek odpowiedzieć. Po zakończeniu procedury pisemnej sądy UE mogą zadecydować o zorganizowaniu posiedzenia jawnego w ramach procedury ustnej w TSUE. Następnie sędziowie uczestniczą w naradzie i ogłaszają wyrok na posiedzeniu jawnym (zob. *rys. 3*). Od wyroków można się odwołać w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od poinformowania stron o odnośnej decyzji⁸³. Jeśli odwołanie nie zostanie wniesione, po upływie tego terminu wyrok staje się ostateczny.

Rys. 3 – Typowy przebieg spraw wniesionych do TSUE

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

⁸² W wyjątkowych okolicznościach termin ten może zostać przedłużony na uzasadniony wniosek strony pozwanej, zgodnie z art. 81 regulaminu postępowania przed Sądem (Dz.U. L 105 z 23.4.2015, s. 1). Taka sytuacja miała miejsce w większości spraw dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji BPE.

⁸³ Art. 56 statutu TSUE.

Załącznik II – Monitorowanie działań podjętych w związku z zaleceniami z poprzedniego roku

Rok wydania zalecenia	Zalecenie	Status	Uwagi szczegółowe
2019	Przy ocenie prawdopodobieństwa wpływu zasobów ekonomicznych w wyniku postępowań sądowych Jednolita Rada powinna uwzględnić odpowiednią argumentację i uzasadnienie odnoszące się do poszczególnych spraw.	zrealizowane	Jednolita Rada dokonała oceny ryzyka związanego ze sprawami, dzieląc je na kategorie sporów, przy czym podano pewne argumenty uzasadniające wnioski z oceny.
2019	Jeśli nie sposób ocenić prawdopodobieństwa wpływu środków w związku z postępowaniami sądowymi dotyczącymi składek <i>ex ante</i> , nie można wówczas wykluczyć ewentualności takiego wpływu środków i w związku z tym należy ujawnić zobowiązanie warunkowe. Realizacja tego zalecenia jest uzależniona od rozwoju sytuacji w zakresie postępowań sądowych.	zrealizowane	Jednolita Rada wykazała jako zobowiązanie warunkowe kwotę zebranych składek <i>ex ante</i> będących przedmiotem sporów prawnych na szczeblu krajowym w odniesieniu do spraw, które nie mogły zostać ocenione przez odnośne organy krajowe.

Wykaz akronimów i terminów

Akronim lub termin	Wyjaśnienie
BPE	Banco Popular Español S.A.
EPC	ekwiwalent pełnego czasu pracy
FROB	Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (hiszpański krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji)
Jednolita Rada	Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji
jednolity fundusz	jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji
jednolity mechanizm	jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji
rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1)
Sąd	Jeden z organów sądowych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
TFUE	Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Trybunał Sprawiedliwości	Jeden z organów sądowych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
TSUE	Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Odpowiedzi Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji przyjmuje do wiadomości to sprawozdanie i pragnie podziękować Trybunałowi Obrachunkowemu za dobrą współpracę podczas kontroli.

Zalecenie 1 Jednolita Rada przyjmuje zalecenie 1 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Zalecenie 2 Jednolita Rada przyjmuje zalecenie 2 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Odpowiedź Komisji

na sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego sporządzone zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczące wszelkich zobowiązań warunkowych (dotyczących Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, Rady, Komisji lub innych) wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję zadań na mocy wspomnianego wyżej rozporządzenia za rok budżetowy 2019

„Komisja przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.”

Odpowiedzi Rady

Rada przyjęła do wiadomości sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Zespół kontrolny

Zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ustanawiającego jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Europejski Trybunał Obrachunkowy sporządza co roku sprawozdanie dotyczące wszelkich zobowiązań warunkowych wynikających z wykonywania przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, Komisję i Radę ich zadań na mocy tego rozporządzenia.

Niniejsze sprawozdanie zostało sporządzone przez Izbę IV – której przewodniczy członek Trybunału Alex Brenninkmeijer – zajmującą się obszarami regulacji rynków i konkurencyjnej gospodarki. Kontrolą kierował Rimantas Šadžius, członek Trybunału, a w działania kontrolne zaangażowani byli: Mindaugas Pakštys, szef gabinetu; Joanna Metaxopoulou, dyrektor; Paul Stafford, kierownik; Matthias Blaas, koordynator zadania, a także kontrolerzy Carlos Soler Ruiz i Nadiya Sultan oraz doradca prawny Andreea-Maria Feipel-Cosciug.

Rimantas Šadžius

Mindaugas Pakštys

Joanna Metaxopoulou

Paul Stafford

Matthias Blaas

Carlos Soler Ruiz

Nadiya Sultan

Andreea-Maria Feipel-Cosciug

PRAWA AUTORSKIE

© Unia Europejska, 2020.

Polityka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w zakresie ponownego wykorzystywania dokumentów jest realizowana na podstawie [decyzji Trybunału nr 6/2019](#) w sprawie polityki otwartych danych oraz ponownego wykorzystywania dokumentów.

O ile nie wskazano inaczej (np. nie zawarto indywidualnych adnotacji o prawach autorskich), treści Europejskiego Trybunału Obrachunkowego będące własnością UE objęte są licencją [Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe \(CC BY 4.0\)](#). Oznacza to, że ponowne wykorzystanie jest dozwolone, pod warunkiem że dokumenty zostaną odpowiednio oznaczone i zostaną wskazane dokonane w nich zmiany. W przypadku ponownego wykorzystania nie można zmieniać ich oryginalnego znaczenia ani przesłania. Trybunał nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za jakiegokolwiek konsekwencje ponownego wykorzystania dokumentów.

W przypadku ponownego wykorzystania dokumentów wymagane jest zweryfikowanie praw autorskich, jeżeli konkretna treść wskazuje na możliwą do zidentyfikowania osobę fizyczną, tak jak zdjęcia, na których przedstawiono pracowników Trybunału lub prace stron trzecich. Uzyskanie zezwolenia na ponowne wykorzystanie dokumentu unieważnia wymienione wcześniej ogólne zezwolenie. Należy w nim wyraźnie opisać wszelkie ograniczenia dotyczące wykorzystania dokumentów.

W celu wykorzystania lub powielenia treści niebędącej własnością UE może być konieczne wystąpienie o zgodę bezpośrednio do właścicieli praw autorskich.

Oprogramowanie lub dokumenty objęte prawem własności przemysłowej, takie jak patenty, znaki towarowe, wzory użytkowe, znaki graficzne i nazwy nie są objęte polityką Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w zakresie ponownego wykorzystywania i nie jest udostępniana licencja na nie.

Na stronach internetowych instytucji Unii Europejskiej dostępnych w domenie europa.eu zamieszczane są odsyłacze do stron zewnętrznych. Trybunał nie kontroluje ich zawartości i w związku z tym zachęca użytkowników, aby we własnym zakresie zapoznali się z polityką ochrony prywatności i polityką w zakresie praw autorskich stosowanymi na tych stronach.

Znak graficzny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

Znak graficzny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nie może być wykorzystywany bez uprzedniej zgody Trybunału.